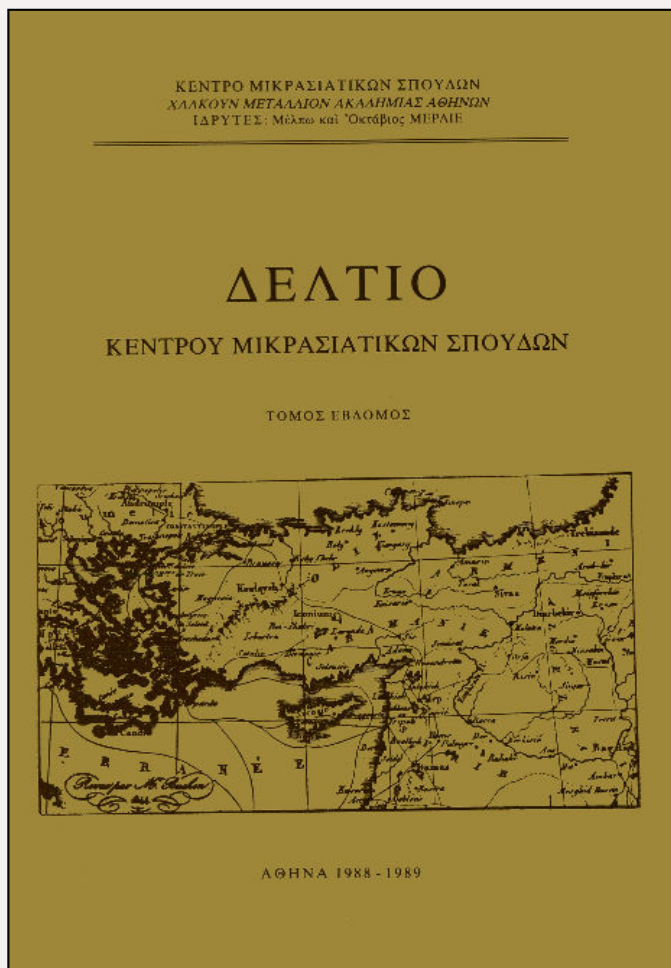

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τομ. 7, 1988

Καραμανλιδικοί κώδικες του κέντρου μικρασιατικών σπουδών

Μπαλτά Ευαγγελία
[10.12681/deltiokms.192](https://doi.org/10.12681/deltiokms.192)

Copyright © 1988

To cite this article:

Μπαλτά (1988). Καραμανλιδικοί κώδικες του κέντρου μικρασιατικών σπουδών. Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, 7, 201-246.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΠΑΛΤΑ

ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἐντάσσεται στὸ πλαίσιο παρουσίασης τοῦ τουρκικοῦ καὶ καραμανλίδικο ἄρχειο ὑλικοῦ ποὺ βρίσκεται κατατεθειμένο στὸ Κέντρο Μικρασιατικῶν Σπουδῶν. Ἀποτελεῖ ὅμως γενικότερα συνέχεια προηγούμενων ἐργασιῶν, ποὺ εἶχαν στόχο τὴν καταλογογράφηση τοῦ μικρασιατικοῦ ὑλικοῦ ποὺ διασώθηκε καὶ βρίσκεται σήμερα στὴν Ἑλλάδα¹. Εἶναι ἡ ἀναλυτικὴ περιγραφή τῶν περιεχομένων τῶν τουρκόφωνων καὶ δίγλωσσων (ἐλληνόφωνων καὶ τουρκόφωνων) κωδίκων τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν. Μιὰ πρώτη παρουσίαση τῶν κωδίκων αὐτῶν ἔγινε ἀπὸ τὴν Ματούλα Κουρουπού τὸ 1981 μὲ τὸν τίτλο «Πίνακας II. Καραμανλίδικοι - μικτοὶ κώδικες τοῦ Κ.Μ.Σ.»², σὲ ἄρθρο ὅπου καταλογογραφοῦνται οἱ ἐλληνόφωνοι κώδικες τοῦ Κέντρου.

Ὁ κατάλογός μας περιγράφει 22 κώδικες. Στὸ βιβλίον εἰσαγωγῆς τοῦ Κ.Μ.Σ. καταγράφονται 29 κώδικες, ὅσους δημοσιεύει στὸν κατάλογό της καὶ ἡ Μ. Κουρουπού. Ἀπὸ τοὺς 29 αὐτοὺς κώδικες ὁ *Μάταλα 30* ἔχει χαθεῖ³. Οἱ *Κίρκ Χαρμὰν 44* καὶ *45* ἐξαιροῦνται, καθὼς πρόκειται γιὰ δακτυλόγραφα τετράδια στὰ ὁποῖα καταγράφεται τὸ «δημοτολόγιο τοῦ χωριοῦ Κίρκ Χαρμὰν περιφέρειας Κερασούντας σύμφωνα μὲ τὸ τουρκικὸ ληξιαρχικὸ βιβλίον

1. Σχετικὰ μὲ τὴν καταλογογράφηση κοινοτικῶν κωδίκων βλ. Κ. Ἀ. Διαμάντη, *Τὰ περιεχόμενα τῶν Γενικῶν Ἀρχείων τοῦ Κράτους Α΄*, Ἀθήνα 1972, σσ. 407-474. Κ. Μαμόνη, «Χειρόγραφοι κώδικες τῆς βιβλιοθήκης τῆς “Ἐστίας” Ν. Σμύρνης», *Μικρασιατικὰ Χρονικὰ* 8 (1959), σσ. 252-253, ὅπου περιγράφονται τρεῖς κοινοτικοὶ κώδικες τοῦ Κασαμπᾶ, καὶ τῆς ἰδίας, «Τὸ ἀρχεῖο τοῦ Μικρασιατικοῦ Συλλόγου “ΑΝΑΤΟΛΗ”», *Μνημοσύνη* 7 (1978-1979), σ. 148, ὅπου περιγράφονται κώδικες κοινοτικοὶ καὶ μητροπολιτικοὶ (ΚΣΤ΄-ΚΘ΄), καὶ σσ. 148-150, ὅπου οἱ ὑπηρεσιακοὶ κώδικες τοῦ συλλόγου «Ἀνατολή» (Λ΄-ΝΔ΄). Μ. Κουρουπού, «Ἑλληνόφωνοι κώδικες τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν* 2 (1981), σσ. 221-241.

2. Μ. Κουρουπού, *δ.π.*, σσ. 225-227.

3. *Στὸ ἴδιο*, σ. 227.

του ίδιου χωριού»⁴. Τέλος εξαιρούνται οι κώδικες *Καισάρεια 28*⁵, *Προκόπι 29*⁶ και *Νέβσεχιρ 22*⁷, οι οποίοι αποτελούν στην πραγματικότητα χειρόγραφα.

Στόν τελικό αριθμό των 22 κωδίκων που περιγράφονται στην έργασία αυτή πρέπει να προστεθεί και ο κώδικας *2/1 Γκέλβερι*, που εντάσσει ή Μ. Κουρουπού στους έλληνόφωνους κώδικες, γιατί πρόκειται για δίγλωσσο κώδικα⁸. Δεκαπέντε από τους 22 κώδικες είναι τουρκόφωνοι, γραμμένοι με ελληνικούς χαρακτήρες, έξι δίγλωσσοι και ένας γραμμένος με άραβικούς χαρακτήρες.

Στόν κατάλογο που ακολουθεί τὸ σύντομο αυτό σημείωμά μας οι κώδικες παρουσιάζονται αλφαβητικά. Ἡ χρονολογική κατάταξη δὲ διευκολύνει, ἐφόσον ὅλοι οι κώδικες είναι του δεύτερου μισού του 19ου και 20ού αιώνα με πολὺ μικρὲς μεταξύ τους χρονολογικές διαφορές⁹. Ἀντίθετα, θεωρούμε ὅτι με τὴν αλφαβητική κατάταξη τῶν κωδίκων ὁ κατάλογος γίνεται εὐχρηστος και δίνει μιὰ ἄμεση εικόνα του ἂν και πόσοι κώδικες ὑπάρχουν για τὴν Χ μικρασιατική κοινότητα στο ἄρχειο του Κ.Μ.Σ., συμπληρώνοντας αὐτὴν του καταλόγου Διαμάντη για τους ἀντίστοιχους τῶν ΓΑΚ¹⁰, ὅπου βρίσκεται τὸ κύριο σῶμα¹¹ τῶν κωδίκων. Για κάθε κώδικα, ἐκτός ἀπὸ τὸν αὐξοντα ἀριθμὸ του καταλόγου μας, δίνουμε και τὸν ἀριθμὸ εἰσαγωγῆς (ἀ.ε.) στὰ ἄρχεια του Κ.Μ.Σ.

Στὴν ἀνάλυση τῶν περιεχομένων τῶν κωδίκων συμβουλευτήκαμε ὅσα σχετικά σημειώματα ὑπῆρχαν στο Κ.Μ.Σ. ἀπὸ τους παλαιότερους συνεργάτες του Γεώργιο Μαυροχαλυβίδη, Χρήστο Τουργούτη, Ἐμμ. Τσαλικογλου και Γεώργιο Παντελίδη.

Στὸ σύντομο αὐτὸ ἐκδοτικὸ σημείωμα ἀπέφυγα νὰ ἀναφερθῶ στὴ σημα-

4. Στὸ ἴδιο, σσ. 222-223 και 227 σημ. 4.

5. Στὸ ἴδιο, σ. 226 σημ. 2.

6. Στὸ ἴδιο, σ. 227 σημ. 3.

7. Πρόκειται για τετράδιο του Θ. Ἀράπογλου, στο ὁποῖο ἀντιγράφει φερμάνια, διατάγματα του 18ου και 19ου αιώνα που ἀφοροῦν τὸ Νέβσεχιρ στα τουρκικά, με ελληνικούς ὅμως χαρακτήρες. Μετάφραση του τετραδίου αὐτοῦ βρίσκεται κατατεθειμένη στο Κ.Μ.Σ.

8. Μ. Κουρουπού, *δ.π.*, σσ. 228-229.

9. Ὁ κώδικας *Σκοπή 14* είναι κι αὐτὸς του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα και ἀρχῶν του εἰκοστοῦ.

10. Κ. Ἀ. Διαμάντης, *δ.π.*, ὅπου ὑπάρχει σύντομη περιγραφή τῶν κωδίκων. Ἀναλυτικὸς κατάλογος τῶν περιεχομένων τῶν κωδίκων Καππαδοκίας που ὑπάρχουν στα ΓΑΚ ἐτοιμάζεται ἀπὸ τὴς Μ. Κουρουπού, Ε. Μπαλτᾶ.

11. Βάσει του καταλόγου Κ. Ἀθ. Διαμάντη, *δ.π.*, ὁ ἀριθμὸς τῶν μικρασιατικῶν κωδίκων τῶν ΓΑΚ φθάνει τους 510.

σία πού ἔχουν οἱ κώδικες ὡς πηγή γιά τή μελέτη τοῦ μικρασιατικοῦ ἑλληνισμοῦ, ἀκριβῶς γιατί τὸ σῶμα τοῦ Κ.Μ.Σ. ἀποτελεῖ ἓνα μικρὸ ὑποσύνολο σὲ σχέση μετὰ τὸν κύριο ὄγκο πού εἶναι κατατεθειμένος στὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους. Ἐκτενὴς ἀναφορὰ στὴ θεματολογία τῶν πηγῶν αὐτῶν θὰ γίνῃ στὸν πρόλογο τοῦ καταλόγου πού ἐτοιμάζεται σὲ συνεργασία μετὰ τὴν Ματούλα Κουρουπού. Ἡ ἔκδοση αὐτὴ θὰ παρουσιάζει ἀναλυτικὰ τὰ περιεχόμενα τῶν 250 καππαδοκικῶν κωδίκων τῶν ΓΑΚ.

ΤΟΥΡΚΟΦΩΝΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΟΥ Κ.Μ.Σ.

<i>A.α/α.ε</i>	<i>Προέλευση</i>	<i>Χρονολογίες</i>
1 / 2	Ἄι Κωστὲν	1853-1924
2 / 13	Ἄραβανὶ	1856-1924
3 / 17	Βέξε	1859-1920
4 / 18	Βέξε	1909-1924
5 / 7	Γκέλβερι	1857-1867
6 / 27	Καισάρεια	1924
7 / 3	Κερμίρα	1910-1924
8 / 12	Κωνσταντινούπολη	1853-1867
9 / 33	Μαλακοπή	1857-1876
10 / 25	Μπερεκετλί Μαντὲν	1917-1920
11 / 20	Νέβσεχιρ	1924
12 / 21	Νέβσεχιρ	1924
13 / 40	Νέβσεχιρ	1924
14 / 8	Προκόπι	1902-1905
15 / 10	Σαζάλτζα	1876-1924
16 / 6	Σαζάλτζα	1881-1921
17 / 32	Σίλατα	1855-1875
18 / 41	Σίλατα	1874-1925
19 / 14	Σκοπή	1784-1923
20 / 19	Σκοπή	1897
21 / 11	Στέφανα	1909-1924
22 / 42	Ταβλοσοῦν	1807-1922

A.α: Αὐξων ἀριθμὸς καταλόγου

A.ε: Ἀριθμὸς εἰσαγωγῆς Κ.Μ.Σ.

1853-1924 0,37×0,25 **1/2 Α'Ι' - ΚΩΣΤΕΝ** 116 σ.

Κατάστιχο κοινότητας με διαθήκες, πωλητήρια, δωρητήρια, πρακτικά συνεδριάσεων δημογεροντίας.

A. Δερματόδετος κώδικας. Ἀρίθμηση μεταγενέστερη, σσ. 1-116. Σελίδες λευκές: 51, 62-64, 71-73, 82-84, 86-87, 89-96, 98-101, 103, 105. Ἀνάμεσα στίς σσ. 98-99 λείπουν ἀρκετὰ φύλλα λευκά.

1. σσ. 1-2: Καταχώριση ταμειακῶν λογαριασμῶν.
2. σσ. 3-5: Ἐγκύκλιος τοῦ πρωτοσύγκελου τοῦ Ἁγίου Καισαρείας Ἀθανασίου, μὲ τὴν ὁποία συστήνει νὰ καταγράφονται οἱ βαπτίσεις καὶ οἱ ἀρραβῶνες σὲ εἰδικὸ κώδικα, γιὰ νὰ πάψουν νὰ συμβαίνουν τὰ ἄτοπα ποὺ προκαλοῦνται ἀπὸ ἀμέλεια καὶ ἀταξία. Καθορίζεται ὁ τρόπος ποὺ θὰ γίνεται ἡ καταχώριση τῶν βαπτίσεων, τῶν ἀρραβῶνων, τῶν γάμων καὶ τῶν θανάτων. Ἐπίσης δηλώνεται ὅτι θὰ τιμωρηθοῦν ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα ὅσοι ἱερεῖς δὲν ἀκολουθήσουν τὶς συστάσεις. Στὴ συνέχεια ὀρίζεται τὸ ποσὸ ποὺ θὰ δίνεται στὸν ἐπίτροπο τῆς ἐκκλησίας γιὰ τὶς βαπτίσεις καὶ τοὺς ἀρραβῶνες καὶ ὀρίζεται τὸ τελετουργικὸ τῆς παραμονῆς τοῦ γάμου καὶ τῆς στέψης. Ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι οἱ παπάδες θὰ διαβάζουν κάθε Σάββατο τὶς «μερίδες» τῶν κατοίκων καὶ θὰ παίρνουν· γι' αὐτό, μαζί μὲ τὸ ἐτήσιο ἐπίδομά τους, 15 γρόσια. Ἀκόμη κι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν θέλουν νὰ διαβάζονται οἱ μερίδες τους θὰ δίνουν τὸ χρόνο 12 γρόσια στὸν παπά.
3. σσ. 6-22: Καταχωρίσεις βαπτίσεων (1853-1901). Ἀναλυτικὰ κατ' ἔτος: 1853:5, 1854:10, 1855:12, 1856:15, 1857:16, 1858:14, 1859:20, 1860:1, 1864:1, 1865:4, 1866:5, 1868:1, 1869:6, 1870:2, 1872:2, 1873:5, 1875:3, 1876:3, 1877:3, 1878:6, 1879:12, 1880:3, 1881:2, 1882:2, 1883:1, 1884:1, 1885:2, 1886:3, 1887:11, 1888:17, 1889:7, 1890:5, 1891:11, 1892:20, 1893:17, 1894:15, 1895:16, 1896:10, 1897:15, 1898:21, 1899:18, 1900:14, 1901:12.
4. σ. 23: Καταχώριση διαθήκης.
5. σσ. 24-25: Ἐλεγχος διαχείρισης τοῦ ἐπιτρόπου Μηνᾶ Κεχαγιᾶ γιὰ τὰ ἔτη 1860-1866.
6. σ. 27: Πρακτικὸ συνεδρίασης τῆς δημογεροντίας (1 Μαρτίου 1868). Σ' αὐτὸ ἀναφέρεται ὅτι ἡ κοινότητα δανείστηκε 20.000 γρόσια ἀπὸ ἰδιῶτες γιὰ νὰ πληρώσει τὶς φορολογικὲς τῆς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ κράτος καθὼς καὶ τοὺς φόρους ὅσων εἶχαν ξενιτευτεῖ στὴν Πόλη. Συνολικὰ τὸ ποσὸ αὐτὸ ἔφθανε τὰ 16.200 γρόσια ἐτησίως. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ δανειστὲς ζητοῦν τὰ χρήματά τους, ἡ ὀθωμανικὴ διοίκηση ἔδωσε τὴν ἄδεια

στοὺς δημογέροντες νὰ πουλήσουν τὰ κτήματα τῶν ξενιτεμένων προκειμένου νὰ πληρωθοῦν τὰ χρέη τους. Οἱ δημογέροντες, μετὰ τὴν σειρά τους, ἐξουσιοδοτοῦν δύο ταμίες γιὰ τὴν πώληση καὶ τὴν ἐνοικίαση τῶν κτημάτων.

7. σσ. 28-31: Καταγραφή τῶν χρεῶν τῶν ξενιτεμένων καὶ τῆς ἀξίας τῶν κτημάτων τους ποὺ πρόκειται νὰ πουληθοῦν ἢ νὰ νοικιαστοῦν ἀπὸ τὴν κοινότητα γιὰ νὰ ἐξοφληθοῦν τὰ χρέη τους.
8. σ. 32: Πρόσληψη δασκάλου μετὰ ἐτήσιο μισθὸ 1.700 γρόσια (11 Ὀκτωβρίου 1871).
9. σ. 33: Πρακτικὸ τῆς 24 Αὐγούστου 1869, ὅπου σημειώνονται σὲ 8 ἄρθρα τὰ ἔσοδα τῆς κοινότητος ποὺ προέρχονται ἀπὸ εἰσφορὰς τῶν ξενιτεμένων, ἀπὸ στεφανώματα, βαπτίσεις, θανάτους, διευθετήσεις διαφορῶν κλπ. Τὰ ποσὰ ποὺ εἰσπράττονται ὀρίζονται σὲ κατηγορίες ἀνάλογα μετὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τῶν κατοίκων καὶ διατίθενται γιὰ τὸ σχολεῖο. Ἀκόμη δίνεται στὸ σχολεῖο ἓνα μέρος ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ παγκαρίου καὶ τὸ προϊόν ἑνὸς δίσκου τῆς ἐκκλησίας. Εἰδικὸς ἐπίτροπος διαχειρίζεται τὰ εἰσοδήματα τοῦ σχολείου καὶ λογοδοτεῖ στὸ τέλος τῆς χρονιάς. Τὸ πρακτικὸ ὑπογράφεται ἀπὸ 15 πρόσωπα, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα εἶναι καὶ ὁ Ἀναστάσιος Λεβίδης.
10. σσ. 34-36: Καταχωρίσεις βαπτίσεων (1901-1905). Ἀναλυτικά: 1901:4, 1902:26, 1903:18, 1904:5, 1905:1.
11. σ. 37: Πρόσληψη δασκάλου μετὰ μισθὸ 700 γρόσια (11 Μαρτίου 1869).
12. σσ. 38-43: Καταχώριση ἐσόδων-ἐξόδων τῆς κοινότητος (1870-1872).
13. σ. 44: Καταχωρίσεις βαπτίσεων (1903-1905): 1903:5, 1904:10, 1905:5.
14. σ. 47: Πρόσληψη δασκάλου (1873) μετὰ μισθὸ 2.000 γρόσια τὸ χρόνο.
15. σ. 48: Ἐκλογή δεκαμελοῦς δημογεροντίας (Σύνοδος). Ἐνα μέλος τῆς εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ σχολείου καὶ τῆς ἐκκλησίας. Τὸ πρακτικὸ ἐπιβεβαιώνει ὁ Καισαρείας Εὐστάθιος (1 Ἰουνίου 1875).
16. σσ. 49-50: Καταχωρίσεις βαπτίσεων (1910-1924). Κατ' ἔτος: 1910:3, 1911:5, 1915:1, 1917:5, 1918:5, 1920:10, 1921:12, 1922:3, 1923:5, 1924:1.
17. σσ. 52-61: Καταχωρίζονται οἱ κτηματικοὶ φόροι τοῦ ἔτους 1290 (1873-1874).
18. σ. 65: Καταχώριση καθυστερούμενων φόρων τοῦ ἔτους 1870.
19. σσ. 66-70: Καταχωρίζεται ὁ στρατιωτικὸς φόρος τοῦ ἔτους 1310 (1892-1893). Οἱ ἄρρενες κάτοικοι ποὺ πληρώνουν τὸ φόρο αὐτὸ εἶναι 189 καὶ διαιροῦνται, βάσει τῆς οἰκονομικῆς τους κατάστασης, σὲ 4 κατηγορίες. Ἡ α' πληρώνει 100 γρόσια, ἡ β' 75, ἡ γ' 65 καὶ ἡ δ' 47. Τὸ συνολικὸ ποσὸ τοῦ φόρου φθάνει τὰ 8.325 γρόσια. Ἐξαιροῦνται 30 περιποῦ κάτοικοι ἀπὸ τὴ φορολογία, ὡς ἄποροι.

20. σσ. 74-85: Καταχώριση πράξεων δωρεᾶς ἢ πώλησης κτημάτων.

21. σσ. 102-116: Καταχωρίσεις ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς κοινότητας.

Προέλευση: Δωρεὰ Σοφίας Τουρκέρογλου.

2/13 ΑΡΑΒΑΝΙ

1856-1924

0,29×0,20

220 σ.

Μητρῶο βαπτίσεων.

A. Κατάστιχο ἐμπορίου. Σελιδαρίθμηση μεταγενέστερη. Σελίδες λευκές: 116-120. Στὴ στάχωση ὑπάρχει ἐτικέτα: «Ἄραβάν καργιεσινίν βαπτίς Δεφτερίδιρ».

1. σσ. 1-115: Καταχωρίσεις βαπτίσεων ἀπὸ 1η Ἰανουαρίου 1856 ὡς 9 Ἰουνίου 1924. Στὶς καταχωρίσεις αὐτὲς ἀναφέρεται ὁ τόπος προέλευσης, τὰ ὀνόματα τῶν γονέων καὶ τῶν ἀναδόχων, τὸ ὄνομα τοῦ βαπτισθέντος. Στὸ Ἄραβανὶ φαίνεται νὰ ἔχουν ἐγκατασταθεῖ πληθυσμοὶ προερχόμενοι κυρίως ἀπὸ τὰ χωριὰ Γούρτονος καὶ Σαζάλτζα. Λιγότεροι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ Μιστί, Φάρασα, Καγιὰ πασί, Φερτέκι, Νίγδη, Ἰκόνιο, Νέβσεχιρ, Καισάρεια, Κερμέρα, Γκέλβερι, Δελμοσούν. Ἀναλυτικὰ οἱ βαπτίσεις ποὺ καταχωρίζονται κατ' ἔτος εἶναι: 1856:4, 1857:4, 1858:5, 1859:40, 1860:—, 1861:2, 1863:1, 1864:2, 1865:1, 1866:1, 1867:1, 1868:1, 1869:11, 1870:13, 1871:17, 1872:17, 1873:22, 1874:8, 1875:10, 1876:13, 1877:15, 1878:24, 1879:22, 1880:22, 1881:19, 1882:12, 1883:13, 1884:19, 1885:22, 1886:14, 1887:19, 1888:20, 1889:19, 1890:20, 1891:23, 1892:20, 1893:17, 1894:8, 1895:16, 1896:21, 1897:15, 1898:17, 1899:11, 1900:15, 1901:21, 1902:17, 1903:17, 1904:18, 1905:9, 1906:4, 1907:28, 1908:12, 1909:19, 1910:20, 1911:13, 1912:19, 1913:6, 1914:18, 1915:18, 1916:5, 1917:6, 1918:6, 1919:2, 1920:6, 1921:6, 1922:2, 1923:2, 1924:7.

Προέλευση: Δωρεὰ Ἀναστασίας Σ. Κάζη (1958).

3/17 ΒΕΞΕ

1859-1920

0,27×0,20

β' +98 σ.

Μητρῶο βαπτίσεων.

A. Κατάστιχο ἐμπορίου. Στάχωση ἀπὸ χοντρὸ ναστόχαρτο. Σελίδες λευκές: α', 23-92, 98.

1. σ. β': «Πού τεφτέρ Βέξε καριεσί Γέννησις τῆς Θεοτόκου κοινοτησινὴν

σιμιτιέ καδάρ τεφτερί όλτουγού ταστίκ όλουνούρ. Βέξε 1910 Μαρτίου 12» (Βεβαιώνεται ότι στο κατάστιχο αυτό καταγράφονται οι βαπτίσεις που τελέστηκαν στην κοινότητα Γέννηση τῆς Θεοτόκου τοῦ χωριοῦ Βέξε). Ἀκολουθοῦν οἱ ὑπογραφές: Νικόλαος Ἰωάννου, Ἰορδάν Προδρόμου, Μ. Ἰορδάνου, Ἰορδάνης Χα΄Προδρόμου, Παπὰ Ἰσαὰκ ἱερεὺς οἰκονόμος.

2. σσ. 1-22: Καταχωρίσεις βαπτίσεων ἀπὸ 13 Σεπτεμβρίου 1859 ὡς 27 Μαΐου 1920. Οἱ βαπτίσεις ποὺ καταχωρίζονται κατ' ἔτος εἶναι: 1859:3, 1860:4, 1861:1, 1862:2, 1863:1, 1864:3, 1865:–, 1866:1, 1867:2, 1868:4, 1869:1, 1870:4, 1871:3, 1872:4, 1873:5, 1874:2, 1875:–, 1876:3, 1877:5, 1878:5, 1879:3, 1880:3, 1881:5, 1882:3, 1883:3, 1884:3, 1885:6, 1886:3, 1887:5, 1888:4, 1889:2, 1890:5, 1891:1, 1892:4, 1893:2, 1894:5, 1895:2, 1896:3, 1897:3, 1898:1, 1899:–, 1900:1, 1901:1, 1902:2, 1903:5, 1904:4, 1905:1, 1906:5, 1907:2, 1908:1, 1909:3, 1910:4, 1911:1, 1912:4, 1913:4, 1914:2, 1915:7, 1916:2, 1917:2, 1918:5, 1919:2, 1920:1.
3. σσ. 93-94: Καταγραφή 25 ἀργυρῶν σκευῶν τῆς ἐκκλησίας (24 Αὐγούστου 1893). Καταγραφή 94 χάλκινων σκευῶν (20 Σεπτεμβρίου 1887).
4. σσ. 95-97: Κανονισμὸς τῆς κοινότητος ποὺ συντάχθηκε τὴν 1η Ἰανουαρίου 1872. Ἀποτελεῖται ἀπὸ 30 ἄρθρα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἀμοιβὴ τοῦ ἱερέα γιὰ τὶς διάφορες τελετὲς καὶ μυστήρια. Ἐπίσης καταγράφονται ἔθιμα σχετικὰ μὲ τὴν προίκα καὶ τὸ τελετουργικὸ τοῦ γάμου.

Προέλευση: Δωρεὰ Ἀγάπιου Ἀβραμίδη (1958).

1909-1924

0,28×0,20

4/18 ΒΕΞΕ

70 σ.

Βιβλίο ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐκκλησίας.

Α. Κατάστιχο ἐμπορίου. Ἀρίθμηση χειρόγραφη ἀπὸ 1-68 (verso-recto). Σελίδες λευκές: 2, 12, 20-42, 56-70.

1. σ. 1: «Σενέ 1909. 9/βρίου 1 ταριχδέν Ἰορδάν ἀγά Καρὰ Σάβα ὀγλού ἐπιτροποσλοῦκ βακτινήν ἐκκλησιάνην ἱράτ βέ μεσαριφάτ τεφδερίδερ. † Παπὰ Ἰσαὰκ» (Βιβλίο ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς ἐκκλησίας, ὅταν ἦταν ἐπίτροπος ὁ Ἰορδάν ἀγάς Καρὰ Σάββα ὀγλού. 1 Σεπτεμβρίου 1909 Παπὰ Ἰσαὰκ). Ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ παπᾶ Ἰσαὰκ, ἡ ὁποία ὑπάρχει καὶ σὲ ἓνα δίφυλλο λυτὸ χειρόγραφο κατάλογο, ὅπου καταγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν χριστιανῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ Βέξε, ταυτίζεται ὁ κώδικας, διότι πουθενὰ στὶς σελίδες του δὲν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ.

2. σσ. 3-19: Καταχώριση εσόδων από 1η Σεπτεμβρίου 1909 ως 10η Μαΐου 1924. Τα έσοδα αυτά προέρχονται από το παγκάρι, από εισπράξεις διαφόρων τελετών (βαπτίσεις, γάμους, κηδεΐες, λειτουργίες), από αφιερώματα (είδη ύφαντικής που εκποιούνται από τον επίτροπο, ζῶα που εξαγοράζονται από τους αφιερωτές), από εισφορές των κατοίκων του χωριού και των ξενιτεμένων, από δωρεές υπέρ τῆς ἐκκλησίας σὲ χρῆμα (ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τοῦ γαμπροῦ ἢ τὸν κουμπάρο) ἢ δωρεές μετὰ θάνατο, ἀπὸ ἐκποίηση παλιῶν εἰκόνων, ἀπὸ πανηγύρεις, ἀπὸ πωλήσεις ἢ ἐνοικιάσεις στασιδίων στὸ γυναικωνίτη.

Ἡ ἐκκλησία ὁμως ἔχει καὶ ἀπὸ ἄλλες πηγές ἔσοδα: Καθὼς διαθέτει ρευστό, δανεΐζει, καὶ εἰσπράττει τόκους. Ἔχει ἐπίσης βακουφικὰ σπίτια, χωράφια, ἀμπέλια, φούρνο, τὰ ὁποῖα νοικιάζει ἢ πουλᾷ. Καλλιεργεῖ γιὰ δικό της λογαριασμό χωράφια καὶ πουλᾷ τὸ προϊόν (τῆ φυτική χρωστική οὐσία, ράμνος ἢ χρωστική). Τέλος πουλᾷ καυσόξυλα, κέδρους, ἀσβέστη καὶ καρύδια ἀπὸ τὰ βακουφικά της κτήματα.

3. σσ. 43-56: Καταχώριση ἐξόδων ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1909 ἕως 15 Ὀκτωβρίου 1923. Τα ἔσοδα ποὺ σημειώνονται εἶναι: λάδι, κερὶ, θυμίαμα, ἀλεύρι καὶ πρόσφορα, μισθὸς ἱερέα καὶ δασκάλου, ἐπιχορήγηση μητροπολίτη, συντήρηση ἐκκλησίας καὶ σχολείου, ἐλεημοσύνες. Στὰ ἔξοδα καταχωρίζονται οἱ φόροι ποὺ πρέπει νὰ πληρώνει ἡ ἐκκλησία στὸ ὀθωμανικὸ κράτος γιὰ τὰ βακουφικά της κτήματα, τὰ ποσὰ ποὺ δίνει στοὺς καλλιεργητὲς τῶν χωραφίων της καθὼς καὶ τὰ ποσὰ ποὺ δανεΐζει. Ἐπίσης ἡ ἐκκλησία πληρώνει τὰ ἔξοδα τῆς μετάβασης τῶν στρατευσίμων στὴν Καισάρεια γιὰ τὴ στρατολογικὴ τους ἐξέταση, τὰ ἔξοδα τοῦ ὀθωμανοῦ ὑπαλλήλου ποὺ ἔρχεται τὸ 1923 γιὰ τὴν καταγραφή τοῦ πληθυσμοῦ, πληρώνει τὴν εἴσφορὰ ὑπὲρ τοῦ παπᾶ Ἐφτίμ¹, τὸ δικαίωμα ἐπὶ τοῦ οἰνοπνεύματος κλπ.

B. 1. Δίφυλλο λυτό. «Οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τοῦ χωρίου Βέξε τῆς ἐπαρχίας Καισαρείας». Πρόκειται γιὰ ἀντίγραφο καταλόγου ποὺ συν-

1. Βλ. Ἐκκλησις πρὸς τὸν ὀρθόδοξον λαὸν καὶ ἀπολογία Παπᾶ Εὐθυμίου, χ.χ., 32 σ. Τὸ ἴδιο φυλλάδιο κυκλοφόρησε καὶ στὰ караμανλίδικα: Παπᾶ Εὐθύμ ἐφένδινιν ὀρθόδοξος ἔχαλιέ μουραδζαατή βέ πατρικχανελέ καρσή μουδαφαναμμέ, χ.χ., 36 σ., καὶ Α. Ἀλεξανδρῆς, «Ἡ ἀπόπειρα δημιουργίας Τουρκορθόδοξης Ἐκκλησίας στὴν Καπαδοκία 1921-1923», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν* 4 (1983), σσ. 159-210. Ἐπίσης βλ. σχετικὴ ἀρθρογραφία στὶς ἐφημερίδες: Βασ. Ἡλιάδης, «Παπᾶ Εὐθύμ ὁ Ψευδοπατριάρχης», *Ὁ Ταχυδρόμος* ΙΒ', φ. 600 (9.10.1965). Sam Cohen, «Ὁ Παπᾶ Εὐθύμ, κατευθυνόμενον ὄργανον τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως», *Τὸ Βῆμα* (26.10.1965), Γ. Μόδη, «Οἱ τουρκορθόδοξοι τοῦ Παπᾶ Εὐθύμ», *δ.π.* (16.11.1965), Π. Παλαιολόγος, «Φαιδρὰ καὶ θλιβερά», *δ.π.* (18.7.72), Γ. Ι. Παντελίδη, «Μερικὰ πράγματα ποὺ ἀπὸ ἴδιαν ἀντίληψιν ξέρω καὶ ὅσα ἀπ' ἄλλους ἔμαθα γιὰ τὸν παπᾶ Εὐθύμ», *Προσφυγικὸς Κόσμος* (15.6, 22.6, 29.6, 6.7, 20.7, 3.8, 10.8, 17.8, 24.8, 31.8, 7.9, 14.9, 21.9, 28.9, 10.10, 12.10, 19.10, 26.10 καὶ 23.11.1974).

τάχθηκε στις 11 'Ιουνίου 1924 και στο όποιο καταχωρίζονται τὰ 65 μέλη τῶν 26 χριστιανικῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωριοῦ. Ἐγγράφεται ἡ ἡλικία τους, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ πατρίδα ἢ ὁ τόπος διαμονῆς καὶ τὸ ἂν ἔχουν ἀφήσει περιουσία στοῦ χωριὸ μετὰ τὴν Ἐνταλλαγή.

2. Γράμμα τοῦ Θεόδωρου καὶ τῆς Ἐλισάβετ Σολομωνίδου πρὸς τὸν γαμβρὸ τους Παπὰ Ἰσαὰκ (26 Μαρτίου 1925).
3. Τρία φύλλα λευκὰ μετὰ τὴν φέρμα τοῦ φαρμακείου τοῦ Θεόδωρου Σολομωνίδου στὴν Πόλη (στὰ ἑλληνικά, γαλλικά καὶ τουρκικά, μετὰ ἀραβικὴ γραφή).

Προέλευση: Δωρεὰ Ἀγάπιου Ἀβρααμίδη (1958).

1857-1871

0,32×0,21

5/7 ΓΚΕΛΒΕΡΙ

110 σ.

Πρακτικὰ κοινότητος, καταχωρίσεις δωρεῶν, διαθηκῶν, πωλητηρίων.

Α: Κώδικας δερματόδετος. Ἀπὸ φύλλο κολλημένο στὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς στάχωσης μαθαίνουμε ὅτι ὁ κώδικας εἶχε 194 σελίδες. Μεταγενέστερη ἀρίθμηση 1-110 σ., διότι φαίνεται ὅτι ἀποσπᾶσθησαν στοῦ μεταξὺ φύλλα. Σελίδες λευκῆς: 1, 13, 17, 19, 21, 23, 26, 28, 30, 33, 34, 37, 41, 43, 45, 48, 50, 51, 53, 58, 59, 67-106 καὶ 108, 109.

1. σ. 2: Πρακτικὸ πὸν ὀρίζει τὴν ἀμοιβὴ τοῦ κανδηλανάπτη κατὰ τὶς διάφορες ἱεροτελεστίας (1865).
2. σ. 3: Πρακτικὸ πὸν κανονίζει τὰ ποσὰ πὸν εἰσπράττει ἡ κοινότητα ἀπὸ τὴν τέλεση διαφόρων μυστηρίων (1η Ἰανουαρίου 1865).
3. σ. 4: Πρακτικὸ πρόσληψης κανδηλανάπτη (1η Δεκεμβρίου 1866).
4. σ. 5: Διευθέτηση κληρονομικῆς διαφορᾶς.
5. σ. 6: Πρόσληψη δασκάλου μετὰ μισθὸ 1.100 γρόσια τὸ χρόνο. Ὁ μισθὸς αὐξάνεται κατὰ 100 γρόσια κάθε χρονιά.
6. σ. 7: Πρακτικὸ πώλησης ὅλης τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ Προδρόμου Ἀτλαμάζογλου Συμεῶν στὴν κοινότητα.
7. σσ. 8-12: Καταχωρίσεις διαθηκῶν.
8. σσ. 14-18: Διευθετήσεις οἰκονομικῶν διαφορῶν μετὰξὺ συγγενῶν.
9. σ. 26: Πρόσληψη δασκάλου μετὰ μισθὸ 1.000 γρόσια τὸ χρόνο (23 Ἀπριλίου 1860).
10. σ. 28: Πρακτικὰ πρόσληψης δασκάλων γιὰ τὰ ἔτη 1860 καὶ 1861.

11. σ. 31: Δωρητήριο οικοπέδου για την ανέγερση σχολείου.
 12. σ. 33: Διευθέτηση κληρονομικῶν δικαιωμάτων ὄρφανῶν.
 13. σ. 35: Παράδοση λογαριασμοῦ διαχειριστῶν σχολικῶν χρημάτων.
 14. σ. 36: Πρακτικὸ πὺ ρυθμίζει τὰ σχετικὰ μὲ τὴν προμήθεια τῶν ἀπαιτούμενων γιὰ τὴ λειτουργία.
 15. σ. 39: Καταχώριση πωλητηρίου.
 16. σ. 40: Ἐξοφλητικὸ χρέους.
 17. σ. 43: Καταχώριση διαθήκης.
 18. σ. 54: Πρακτικὸ στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὰ Κενάταλα. Ἐπικυρώνεται ἀπὸ τὸν Μελιτουπόλεως Εὐγένιο (18 Νοεμβρίου 1864).
 19. σ. 59: Πωλητήριο.
 20. σ. 62: Διάλυση ἀρραβῶνος.
 21. σ. 107: Δύο σύντομα πρακτικὰ μὲ χρονολογίες 1862 καὶ 1864. Παραδίδεται τὸ ποσὸν τοῦ δίσκου τῆς ἐκκλησίας.
 22. σ. 110: Πρακτικὸ ἐπιτροπῆς πὺ διόρισε δύο ἐπόπτες ὑπεύθυνους γιὰ τὴν ανέγερση τοῦ σχολείου.
- Προέλευση: Δωρεὰ Μηνᾶ Κάλφογλου (1952).

6/27 ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ

1924

0,30×0,20

76 σ.

Βιβλίον πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς.

Α. Κατάστιχο ἔμπορίου. Σελίδες λευκές: 1-4, 28-53, 66-76. Σφραγίδες: α) «ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΟΗΘΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ 1924». Στὸ κέντρο: «ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ». β) «ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ». Στὸ κέντρο: «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ».

1. σ. 5: Πρακτικὸ συνεδρίασης τῆς 29ης Ἀπριλίου 1924. Πρόεδρος τῆς συνεδρίασης ὁ ἐπίσκοπος Καισαρείας Γερβάσιος. Ἀντικείμενο τῆς συνεδρίασης ὁ διορισμὸς ἐπιτροπῆς πὺ:
 - α) Θὰ ἀχρηστεύσει τὴν κοινοτικὴν περιουσίαν πὺ δὲν ἔχει ἀξία καθὼς καὶ αὐτὴν πὺ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταφερθεῖ.
 - β) Θὰ καταγράψει καὶ θὰ συσκευάσει σὲ κάσες τὴν κινητὴν πολύτιμη κοινοτικὴν περιουσίαν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, ὥστε νὰ εἶναι ἔτοιμη γιὰ μεταφορά.
 - γ) Θὰ συντάξει κατάλογο τῶν συσκευασμένων ἀντικειμένων καὶ θὰ τὰ καταχωρίσει στὸ βιβλίον πρακτικῶν. Ὁ κατάλογος θὰ παραδοθεῖ

στη δευτεροβάθμια Ἐπιτροπὴ γιὰ τὴν Ἀνταλλαγὴ καὶ στὸν Πρόεδρο τῆς Ἐπιτροπῆς, ποὺ ἀντιπροσωπεύει τὴν κοινότητα τῆς Καισάρειας. Διορισμὸς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοὺς: Θεόδωρο Τουρμούσογλου, ἀντιπρόεδρο (πρόεδρος εἶναι ὁ Γερβάσιος), Θωμᾶ Μίλκογλου, ταμία, Ἡλία Ἡλιάδης, γραμματέα. Ἔπονται οἱ ὑπογραφές: Ἐπίσκοπος Γερβάσιος, Βασίλης Ἰσαακίδης, Θωμᾶς Μίλκογλου, Β. Ν. Τσαβτάρογλου, Γιαννάκης Κυριακίδης, Ἰωσήφ Καρακιόγλου, Ἰωάννης Ἀβραμίδης, Ἡλ. Ἡλιάδης.

2. σ. 6: Πρακτικὸ δεύτερης συνεδρίασης (30 Ἀπριλίου 1924). Ἡ ἐπιτροπὴ ξεχωρίζει ἓνα μέρος τῶν πολύτιμων ἀντικειμένων ποὺ πρόκειται νὰ μεταφερθοῦν.
3. σ. 7: Πρακτικὸ συνεδρίασης τῆς 1ης Μαΐου 1924. Ὁλοκληρώνεται ὁ κατάλογος τῶν ἀντικειμένων ποὺ θὰ μεταφερθοῦν καὶ γίνεται ἔλεγχος τοὺς μὲ τις καταχωρίσεις στὰ παλιὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας. Γιὰ τὸν ἔλεγχο αὐτὸ ἡ Ἐπιτροπὴ συμπληρώνεται καὶ μὲ ἄλλα μέλη. Διορίζεται ἄλλη ἐπιτροπὴ γιὰ νὰ προσδιορίσει καὶ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πρὸς μεταφορὰν ἀντικείμενα τῶν μοναστηριῶν. Στὴν ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ ἀντιπροσωπεύονται καὶ τὰ χωριὰ μὲ ἓναν ἀντιπρόσωπο. Νέα ἐπιτροπὴ διορίζεται γιὰ τὰ ἔπιπλα καὶ τὰ σκευὴ ποὺ δὲν θὰ δηλωθοῦν, ὡς δῆθεν πουλημένα. Ἀπολογισμὸς τοῦ Θ. Τουρμούσογλου γιὰ τὴ διαχείριση τῶν κοινοτικῶν κτημάτων. Ὁ ἀπολογισμὸς ὑποβάλλεται στὸν ἐπίσκοπο Γερβάσιο. Ὑπογραφές: Ἐπίσκοπος Γερβάσιος, πρόεδρος, Θ. Τουρμούσογλου, ἀντιπρόεδρος, Ἡ. Ἡλιάδης, γραμματεὺς. Μέλη: Γιαννακὸς Κυριακίδης, Β. Τσαβτάρογλου, Ἰ. Ἀβραμίδης, Β. Φιλιππίδης, Β. Ἰσαακίδης, Θ. Μίλκογλου, Ἰωσ. Καρακιόζογλου, Ἐλέξ. Κοζάνογλου.
4. σσ. 8-13: Λεπτομερὴς κατάλογος ἱερῶν σκευῶν, ἀμφίων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τοῦ θησαυροφυλακίου ποὺ προορίζονται γιὰ μεταφορὰ.
5. σ. 14: Πρακτικὸ συνεδρίασης τῆς 13 Μαΐου 1924.
 - α) Τὰ κοινοτικὰ κειμήλια ποὺ παραδίδει ὁ ἐπίτροπος Θ. Τουρμούσογλου —διαδέχτηκε τὸν πεθερό του Ἰωσήφ Μιχαηλίδη— ταυτίζονται πλήρως μὲ ἐκεῖνα τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1890. Ἐκφράζονται ἡ ἱκανοποίηση καὶ οἱ εὐχαριστίες τῆς κοινότητας. Ὁ Θ. Τουρμούσογλου ἐξουσιοδοτεῖται νὰ κρατήσῃ τὰ κλειδιά τοῦ θησαυροφυλακίου τῆς κοινότητας μέχρι νὰ γίνῃ ἡ μεταφορὰ τῶν κειμηλίων.
 - β) Ἡ ἐκποίηση τῆς κοινοτικῆς περιουσίας (χαλιά, κιλίμια τῆς Σχολῆς κλπ.) ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ μεταφερθεῖ ἀνατίθεται στοὺς Θ. Τουρμούσογλου καὶ Θ. Μίλκογλου. Ὁ τελευταῖος συγκεντρώνει καὶ τὰ χρήματα.
 - γ) Ὁ Θ. Τουρμούσογλου πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἰσολογισμὸ τῆς διαχείρισης τῶν σχολικῶν κτημάτων καὶ μαζί μὲ τὸν Θ. Μίλκο-

- γλου νὰ συνεχίσουν τὴ διαχείρισή τους μέχρι τὴν Ἐνταλλαγή.
6. σ. 15: Πρακτικὸ συνεδρίασης τῆς 24 Μαΐου 1924. Πρόεδρος τῆς συνεδρίασης ὁ ἐπίσκοπος Γερβάσιος. Ἀποφασίζεται:
- α) Νὰ σταλοῦν τὰ ἐκκλησιαστικὰ κειμήλια στὴ Μερσίνα, στὸ ὄνομα τοῦ Χαράλαμπου Κεδίκογλου, μὲ τὶς ὑπογραφὲς τῶν Γερβασίου καὶ Θ. Τουρμούσογλου.
 - β) Νὰ ἐκποιηθοῦν τὰ ἀσημικὰ γιὰ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ μεταφορὰ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν.
 - γ) Παρουσιάζεται ἀπὸ τὸν Θ. Τουρμούσογλου ὁ ἰσολογισμὸς τῆς διαχείρισης τῶν κοινοτικῶν καὶ σχολικῶν κτημάτων, ὁ ὁποῖος καὶ ἐγκρίνεται.
7. σ. 16: Πρακτικὸ 27ης Μαΐου 1924. Ὅρίζεται τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ποὺ θὰ συντάξει ὀνομαστικὸ κατάλογο τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν.
8. σσ. 17-18: Κατάλογος ἱερῶν σκευῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου. Παραδόθηκαν καὶ φυλάσσονται σὲ κάσες στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Νικολάου.
9. σ. 19: Πρακτικὸ 2ας Ἰουνίου 1924. Πρόεδρος τῆς συνεδρίασης ὁ Γερβάσιος. Συμμετέχουν οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ὀργανώσεων κοινωνικῆς Πρόνοιας ἀπὸ τὰ διάφορα χωριά. Θέμα: Ἡ ἐξασφάλιση τῆς συντήρησης τοῦ μητροπολίτη καὶ τῶν ἐπισκόπων. Ὁμόφωνη ἀπόφαση νὰ διατεθοῦν γιὰ τὴ συντήρησή τους 150 λίρες μηνιαίως: 25 γιὰ τὰ ἔξοδα τοῦ μητροπολίτη, 25 γιὰ τὸν ἐπίσκοπο Μελέτιο καὶ οἱ ὑπόλοιπες 100 γιὰ τὸν ἐπίσκοπο Γερβάσιο. Γίνεται ἡ κατανομὴ τοῦ ποσοῦ στὶς διάφορες κοινότητες: Καισάρεια: 2.500 λίρες, Τάλας: 2.500, Ταβλοσοῦν: 1.500, Κερμίρα: 1.500, Ζιντζίντερε: 1.000, Ἐντουρλούκ: 1.500, Ταρσιάχ: 750, Βέξε: 200, Σκοπή: 500, Ἁγιρνάς: 750, Πουγιάν: 500, Καρατζόρεν: 300, Τασλίκ: 500, Ρουμκαβάκ: 500 καὶ Τσουκούρ: 500. Σύνολο: 15.000 λίρες. Ἀκολουθοῦν 16 ὑπογραφὲς τῶν ἐκπροσώπων τῶν κοινοτήτων.
10. σσ. 20-21: Κατάλογος ἀπόρων, ποὺ ὅμως ἀκυρώνεται.
11. σ. 23: Πρακτικὸ 11ης Αὐγούστου 1924. Πρόεδρος τῆς συνεδρίασης ὁ Γερβάσιος.
- α) Τὰ πολῦτιμα σκεύη τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου παραδίδονται στὴ 12η δευτεροβάθμια ἐπιτροπὴ Ἐνταλλαγῆς, τῆς ὁποίας πρόεδρος εἶναι ὁ Σιλπὲν καὶ πληρεξούσιος τῆς Ἑλλάδας ὁ Μανδανάκης¹.
 - β) Ἐμβασμα 2.370 λιρῶν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότητος γιὰ τοὺς φτωχοὺς.

1. Τὸ ἀρχεῖο τοῦ Ξεν. Μανδανάκη εἶναι κατατεθειμένο στὸ Κ.Μ.Σ.

γ) Δώρα στον Γερβάσιο για τὸ ζήλο ποὺ ἐπέδειξε στὴ διαχείριση τῶν κοινοτικῶν ὑποθέσεων.

12. σσ. 24-27: Κατάλογος 334 ἀπόρων ἀτόμων στὰ ὁποῖα μοιράστηκαν 2.600 γρόσια.

13. σσ. 54-65: Καταχώριση ἀριστερὰ τῶν ἐσόδων ἀπὸ τὴν πώληση τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ σχολικῶν ἐπίπλων καὶ δεξιὰ τῶν ἐξόδων γιὰ τὴ μεταφορὰ τῆς ὑπόλοιπης περιουσίας (7 Μαΐου - 29 Αὐγούστου 1924). Σύνολο ἐσόδων (σ. 64) 307.124 γρόσια. Σύνολο δαπανῶν 305.797 γρόσια. Πλεόνασμα 1.327 γρόσια, ποὺ παραδόθηκε στὸν ἐπίσκοπο Γερβάσιο. Πέντε ὁμολογίες τῶν Ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων, τῶν ὁποίων ἀναφέρονται οἱ ἀριθμοί, παραδόθηκαν γιὰ λογαριασμὸ τῆς κοινότητος στὸν ταμῖα Θ. Μίλκογλου, ὁ ὁποῖος, ὅταν ἀργότερα, τὸ 1929, ἰδρύθηκε τὸ Ταμεῖο Ἀνταλλαξίμων, τὶς παρέδωσε σ' αὐτό, ὅπως φαίνεται ἀπὸ σχετικὴ ἀπόδειξη παραλαβῆς τοῦ Ταμεῖου Ἀνταλλαξίμων ποὺ εἶναι καταχωρισμένη στὸ τέλος τῆς σ. 65.

Προέλευση: Δωρεὰ Θωμᾶ Μίλκογλου (1959).

7/3 ΚΕΡΜΙΡΑ

1906-1924

0,39×0,27

134 σ.

Πρακτικὰ δημογεροντίας ποὺ ἀφοροῦν τὴ συντήρηση τῶν δύο ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων τῆς κοινότητος.

A: Κατάστιχο ἐμπορίου πανόδετο. Στὴ στάχωση ὑπάρχει ἐτικέτα: «Journal», στὰ παράφυλλα τῆς στάχωσης τὸ σῆμα κατατεθὲν τῆς κατασκευάστριας ἐταιρείας «Large Manufactory of the Best Registers and Copy Books». Ἐντυπὴ ἀρίθμηση 1-134. Σελίδες λευκές: 1, 2, 9, 17, 33, 35, 71, 101, 103, 111-115, 118. Ὁ κώδικας περιλαμβάνει 90 πρακτικά, τὰ ὁποῖα ἀριθμήθηκαν ἀπὸ συνεργάτη τοῦ Κ.Μ.Σ. Πέντε πρακτικά, τὰ ὑπ' ἀριθ. 27, 28, 29, 81 καὶ 86, εἶναι γραμμένα στὰ ἑλληνικά. Σφραγίδα: Στρογγυλή, διάμετρος 0,035, «ΔΗΜΟΓΕΡΟΝΤΙΑ ΚΕΡΜΥΡΑΣ». Στὸ κέντρο δάφνινο στεφάνι.

1. σ. 3: «Κῶδιξ τῆς Δημογεροντίας Κερμύρας ἀπὸ τῆς 25ης Ἰανουαρίου 1910».

2. σσ. 4-6: Καταγραφή ἐσόδων τῆς ἐκκλησίας Ἁγίων Θεοδώρων.

3. σ. 7: Δύο πρακτικά (τὰ ὑπ' ἀριθ. 4 καὶ 5) σχετικὰ μὲ τὴν ἔκδοση πιστοποιητικοῦ γεννήσεως γιὰ τοὺς χριστιανοὺς ποὺ στρατολογοῦνται μετὰ τὴν ἀνακήρυξη τοῦ Συντάγματος. Ἀποφασίζεται ὅτι ἡ ἔκδοση τῶν πιστοποιητικῶν αὐτῶν θὰ βασίζεται στοὺς κώδικες βαπτίσεων ποὺ κρατοῦν οἱ ἱερεῖς στὶς ἐκκλησίες. Οἱ τελευταῖοι θὰ εἰσπράττουν γιὰ

τήν έκδοσή τους ένα μετζήτι. Τα πιστοποιητικά αυτά, για να μην επικυρώνονται κάθε φορά από το Γραφείο Καισαρείας, θα εκδίδονται στο έξηξ από τον παπά Ευγένιο, που όριστηκε υπεύθυνος για την έκδοσή τους.

4. σ. 8: Έσοδα τῶν ἐκκλησιῶν Ἀγίων Θεοδώρων καὶ Παναγίας.
5. σσ. 10-32: Ἰσολογισμοὶ καὶ πρακτικὰ συνεδριάσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτροπῶν σχετικὰ μὲ τὴ διαχείριση τῶν ἐσόδων τῆς ἐκκλησίας γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα (1906-1911).
6. σ. 34: Πρακτικὸ (ὑπ' ἀρ. 23) γιὰ τὴ σύμπτυξη δύο σχολῶν, τῆς «Ἑλληνικῆς Σχολῆς» καὶ τῆς «Δημοτικῆς», σὲ μία, τὴν «Ἀστική». Τὸ 1915 στὴν Κερμίρα ὑπῆρχε ὀκτατάξιο Γυμνάσιο, Παρθεναγωγεῖο καὶ Νηπιαγωγεῖο.
7. σ. 36: Πρακτικὸ (ὑπ' ἀρ. 25), στὸ ὁποῖο καταγράφεται ἡ ἀπόφαση τῆς Δημογεροντίας νὰ πουλήσει μέρος τῆς κινητῆς περιουσίας της καθὼς καὶ τὰ ἀφιερῶματα τῶν ἐκκλησιῶν, γιὰ τὴ συντήρηση τῶν σχολείων. Λαμβάνεται αὐτὴ ἡ ἀπόφαση, διότι τὰ ἔσοδα τῆς κοινότητας ἔχουν λιγοστεύσει, λόγω τῆς μετανάστευσης (20.11.1911).
8. σσ. 38-39: Πρακτικὸ (ὑπ' ἀρ. 27) τῆς συνέλευσης τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Καισαρείας Ἀμβροσίου (10 Μαρτίου 1913). Ἀποφασίζεται: α) ἡ ἴδρυση Νηπιαγωγείου, β) ἡ ἴδρυση Παρθεναγωγείου («ἐκ τῆς τοιαύτης ἢ τοιαύτης ἀναπτύξεως τῶν μητέρων ἐξαρτᾶται καὶ πηγάζει ἢ τοιάδε ἢ τοιάδε τοῦ οἴκου καὶ τῆς κοινωνίας εὐημερία καὶ ἀνάπτυξις») καὶ γ) ὁ περιορισμὸς τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς σὲ τέσσερις τάξεις καὶ ἡ ἴδρυση, πέραν τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς, «ἐμπορογλωσσικοῦ τμήματος». Τοῦ τελευταίου καθορίζεται ὁ σκοπός, ἡ ὕλη καὶ τὰ μαθήματα: θὰ διδάσκεται ἡ τουρκικὴ, γαλλικὴ, ἑλληνικὴ (ἀρχαία καὶ νέα). Τὰ βοηθητικὰ μαθήματα, Ἱστορία, Γεωγραφία, Φυσικὴ, Μαθηματικὰ καὶ Λογιστικά, θὰ διδάσκονται ἐναλλάξ σὲ μία ἀπὸ τρεῖς αὐτὲς γλώσσες, γιὰ τὴν ἐκμάθηση «τῶν τεχνικῶν ὄρων ἐκάστης γλώσσας». Ἐπίσης στὸ τμήμα αὐτὸ «θεωρεῖται ἐπιβάλλουσα» καὶ ἡ ἐκμάθηση τῆς ἀγγλικῆς γλώσσας.
9. σ. 40: Ἀποφάσεις (πρακτικὸ ὑπ' ἀρ. 28) τῆς γενικῆς συνέλευσης τῶν ὀρθοδόξων κατοίκων τῆς Κερμίρας, ποὺ ἐλήφθησαν παρουσία τοῦ μητροπολίτη Καισαρείας Ἀμβροσίου, σχετικὰ μὲ τὴν ἐξεύρεση πόρων γιὰ τὴ λειτουργία καὶ συντήρηση τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σχολείων τῆς κοινότητας.
10. σσ. 41-43: Πρακτικὸ (ὑπ' ἀρ. 29) συνέλευσης τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Καισαρείας Ἀμβροσίου (12 Ἰουνίου 1913). Οἱ σπουδαιότερες ἀποφάσεις εἶναι: α) Ἐφαρμογὴ τοῦ ποινολογίου γιὰ τοὺς ἀτίθασους μαθητές. β) Ἀπομάκρυνση μὴ ἱκανῶν δασκάλων. γ)

Πρόσληψη νέων δασκάλων με εϋρύτερες γνώσεις, πού καλύπτουν περισσότερες απαιτήσεις τῶν σχολείων. δ) Για τὴ διδασκαλία τῆς τουρκικῆς «νὰ προσληφθῆ ἀπόφοιτος τουρκικοῦ γυμνασίου (*ίδαδιέ*), ἐπειδὴ ἡ διδασκαλία τῶν τουρκικῶν ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι τελεία». ε) Πρόσληψη ἑλληνόφωνου ἐπιστάτη «ἴνα... ἐξοβελισθῆ τῆς Σχολῆς τὸ ξενόφωνον».

11. σ. 47: Πρακτικὸ (ὑπ' ἀρ. 35), στὸ ὁποῖο καταγράφονται τὰ χρυσὰ καὶ τὰ ἀσημένια ἱερὰ σκεύη τῶν δύο ἐκκλησιῶν τῆς κοινότητος.
 12. σσ. 48-49: Ἴσολογισμὸς τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἁγίων Θεοδώρων.
 13. σσ. 50-53: Καταχώριση κοινοτικῶν κτημάτων.
 14. σσ. 54-63: Πρακτικὰ πού ἀφοροῦν διανομὴ περιουσιακῶν στοιχείων, δωρητήρια, ἀμοιβὲς ψαλτῶν, ἱερέων κλπ.
 15. σσ. 64-65: Ἴσολογισμὸς τῆς κοινότητος (1914).
 16. σσ. 67-70: Πρακτικὰ πού ἀφοροῦν ἐκποίηση ἀσημικῶν τῆς ἐκκλησίας (βλ. σ. 47), δωρεές, διορισμὸ κανδηλανάπτη.
 17. σσ. 72-77: Ἴσολογισμοὶ (1909-1913) τῆς κοινότητος.
 18. σσ. 79-82: Πωλητήρια, ἐκλογὴ μουχτάρη.
 19. σσ. 83-84: Πρακτικὰ σχετικὰ μὲ τὸ προσωπικὸ τῶν σχολείων (1915-1916).
 20. σ. 85: Πρακτικὸ πού ὀρίζει τοὺς ὄρους ὑπηρεσίας τῶν ἱερέων.
 21. σσ. 86-90: Ἐκλογὴ ἐφορείας.
 22. σσ. 91-95: Πρακτικὰ σχετικὰ μὲ τὴν πρόσληψη δασκάλων· τὸ Πρακτικὸ ὑπ' ἀρ. 73 (σ. 92) ἀφορᾷ τὴ στρατιωτικὴ εἰσφορὰ τῆς κοινότητος.
 23. σ. 96: Διανομὴ ἐνοριῶν στοὺς ἱερεῖς (1917).
 24. σσ. 97-104: Πρακτικὰ πού ἀφοροῦν τὴ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν, ἰσολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1917-1918.
- Προέλευση: Δωρεὰ Χρυσόστομου Πεχλίδη (1953).

1853-1867 8/12 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ¹ 362 σ.
0,34×0,24

Λογιστικὸ βιβλίον ἐμπορικῆς ἐπιχείρησης.

Α. Κατάστιχο δερματόδετο. Στὴ στάχωση ὑπάρχει ἐτικέτα: «4 μουκερέρ 1853-1867. Πιριντζὴ Κώδηξ». Μεταγενέστερη σελιδαρίθμηση 1-362. Σελίδες

1. Ὁ κώδικας αὐτὸς ἔχει καταχωρισθεῖ ὡς ΓΚΕΛΒΕΡΙ 12, ἐπειδὴ οἱ συνεταῖροι τῆς ἐμπορι-

λευκές: 7, 10-11, 23, 28, 43-44, 56, 69, 72, 77-78, 89-90, 94, 96-97, 108, 113-114, 127-128, 137-138, 160, 162, 166-300, 309-312, 358-362.

1. σσ. 1-362: Έγγραφοι ἐτήσιοι ἰσολογισμοί, ἀπογραφές ἐμπορευμάτων, χρεοπιστωτικοὶ λογαριασμοὶ καθὼς καὶ δωρεές πρὸς τοὺς φτωχοὺς, νοσοκομεῖα κλπ. Πρόκειται γιὰ λογιστικὸ βιβλίο τῆς συνεταιριστικῆς ἐμπορικῆς ἐπιχείρησης τῶν ἀδελφῶν Χατζῆ Προδρόμου, Ἰωάννου καὶ Ἑρμολάου Ἀνδρεάδη μὲ τὸν Πρόδρομο Καπλάνογλου. Οἱ συνεταιῖροι κατάγονται ἀπὸ τὸ Γκέλβερι καὶ ξενιτεύθηκαν στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου ἀσχολήθηκαν μὲ τὸ ἐμπόριο τροφίμων. Ὁ κώδικας αὐτός, πὺ εἶναι τὸ πρῶτο λογιστικὸ βιβλίο τῆς ἐπιχείρησης, καλύπτει τὰ ἔτη 1853-1867.

Προέλευση: Δωρεὰ Ἑρμολάου Ἀνδρεάδη (1955).

1857-1876 9/33 ΜΑΛΑΚΟΠΗ
0,39×0,25 100 σ.

Ἔσοδα-ἐξοδα τῆς ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν¹.

A. Κατάστιχο δερματόδετο. Κακὴ κατάσταση. Μεταγενέστερη σελιδαρίθμηση 1-100. Σελίδες λευκές: 6-7, 9, 13, 15, 31, 35-37, 40-41, 45, 63, 66, 79, 84-100. Ὁ κώδικας εἶναι γραμμένος καραμανλίδικα καὶ ἑλληνικά.

1. σσ. 1-84: Ἔσοδα-ἐξοδα τῆς ἐκκλησίας τῶν Ταξιαρχῶν κατὰ τὰ ἔτη 1857-1876.

1917-1920 10/25 ΜΠΕΡΕΚΕΤΑΙ ΜΑΝΤΕΝ
0,30×0,20 30 σ.

Πρόχειρο ταμειακὸ βιβλίο.

A. Κατάστιχο ἐμπορίου. Διπλὸ χάρτινο ἐξώφυλλο, τοῦ ὁποῦ ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια φέρει λογαριασμούς. Ἡ πρώτη σελιδαρίθμηση εἶναι μὲ ἀρα-

κῆς ἐπιχείρησης κατάγονται ἀπὸ τὸ Γκέλβερι. Ἡ ἔδρα τῆς ἐπιχείρησης εἶναι ἡ Κωνσταντινούπολη.

1. Βλ. φάκελο *Μαλακοπή 174* τοῦ ἀρχείου τοῦ Κ.Μ.Σ., ὅπου ὑπάρχουν πληροφορίες γιὰ τὶς ἐκκλησίες τῆς κοινότητος. Στὴ Μαλακοπή ὑπῆρχαν δύο μεγάλες ἐκκλησίες: τῶν Ἁγίων Θεοδώρων στὸν «κάτω» μαχαλὲ καὶ τῶν Ταξιαρχῶν στὸν «ἐπάνω» μαχαλὲ.

βικούς αριθμούς (1-30), αρχίζει όμως από τα αριστερά προς τα δεξιά. Σελίδες λευκές: 24, 27.

1. σσ. 1-30: Πρόχειροι λογαριασμοί και καταχωρίσεις τῶν εισπράξεων τῆς ἐκκλησίας τῆς κοινότητας Μπερεκετλι Μαντέν, ἡ ὁποία ἐκκλησιαστικά ὑπάγεται στὸν Ἅγιο Χαλδείας, ὅπως συνάγουμε ἀπὸ τὴν ὑπογραφή: Ἄρτοποιιάδης, ἔξαρχος τοῦ Ἁγίου Χαλδείας (σ. 20). Ἡ προέλευση τοῦ κώδικα συνάγεται ἀπὸ δύο ἐνδείξεις: στή σ. 20, πάνω ἀπὸ τὴν ὑπογραφή τοῦ ἐξάρχου, διαβάζουμε: «Μαδὲν 20 Ζανουὰρ 919» καὶ στή σ. 26: «Ἐν Μεταλλεῖω Περκετλή τῆ 22α Ἰουλίου 1918».

Προέλευση: Δωρεὰ Τικταμπάνη (1953).

11/20 NEBSEXIP

χ.χ., προφανῶς ὅμως τὸ 1923 ἢ 1924

0,56×0,41

32 σ.

Καταγραφή δηλώσεων τῶν κατοίκων τοῦ Νέβσεχιρ γιὰ τὴν κτηματική περιουσία ποὺ ἄφηναν στὸ χωριό τους.

Α: Σπάραγμα. Σελίδες ποὺ ἀποσπάστηκαν ἀπὸ κώδικα. Φέρουν τὴν ἐξῆς σελιδαρίθμηση: 14-19 καὶ 28-53. Σελίδες λευκές: 19, 28-40 καὶ 49-53.

1. σσ. 14-18: Δηλώσεις τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας «Μπὰς μαχαλλέ» τῆς κοινότητας Νέβσεχιρ. Οἱ δηλώσεις ποὺ σώζονται εἶναι οἱ ὑπ' ἀρ. 263 ὠς 450. Δίπλα στὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτη καταγράφεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ποὺ ὑπέγραψε τὴ δήλωση καὶ ἀκολουθεῖ ὁ ἀριθμὸς τῆς. Ἐκτὸς αὐτῶν, δηλώνεται τὸ εἶδος τοῦ κτήματος (σπίτι, χωράφι, ἀμπέλι, βοσκότοπος, μαγαζί κλπ.), ὁ τόπος κατοικίας καθὼς καὶ ὁ τόπος καταγωγῆς τοῦ ἰδιοκτήτη. Στὴ συνέχεια ἐγγράφεται ἡ ἀξία τοῦ κτήματος, ἡ ἀξία τῶν προϊόντων του, οἱ ζημιές. Ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν καταγραμμένων κτημάτων φτάνει σὲ 1.566.324 τουρκικὲς λίρες. Τὰ βακουφικὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας εἶναι συνολικῆς ἀξίας 1.840.700 τουρκικῶν λιρῶν καὶ τὰ κοινοτικά 542.870 (σ. 18).
2. σσ. 41-48: Δηλώσεις (ὑπ' ἀρ. 1-366) τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας «Ἄσ-σαγῆ μαχαλλέ». Ἡ συνολικὴ ἀξία τῆς κτηματικῆς τους περιουσίας ἀνέρχεται σὲ 629.998 τουρκικὲς λίρες (σ. 48). Στὴ σ. 48 καταγράφεται ἀνὰ συνοικίες ἢ συνολικὴ ἀξία τῶν κτημάτων καὶ δίνονται τὰ περιεχόμενα τοῦ κώδικα. Ἀπὸ τὴν ἀνακεφαλαίωση αὐτῆ πληροφοροῦμαστε ὅτι ὁ κώδικας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχεται τὸ σπάραγμα ποὺ περιγράφουμε, περιλάμβανε στὶς σελίδες του δηλώσεις τῶν κατοίκων ἀπὸ τὶς τρεῖς συνοικίες τῆς κοινότητας Νέβσεχιρ:
Πὰς μαχαλλέ (σσ. 9-17):	1.566.324	τουρκικὲς λίρες
Ἄρτά μαχαλλέ (σσ. 21-27):	662.754	»

Ἄσσαγή μαχαλλέ (σσ. 41-48):	629.998	»
Νέβσεχιρ ἐκκλησία βακουφλαρή (σ. 17):	1.840.700	»
Νέβσεχιρ κοινότησινε ἀϊδ (σ. 17):	542.870	»
Ἵορτά μαχαλλέ σαχσά ἀϊδ (σ. 27):	37.024	»
Σύνολο	5.279.670	»

Προέλευση: Δωρεά Βασίλη Δοπτόγλου (1953).

12/21 NEBSECHIR

χ.χ., προφανῶς ὅμως τὸ 1923 ἢ 1924 0,27×0,21 56 σ.

Καταγραφή τῶν χριστιανῶν κατοίκων.

A: Τετράδιο χωρὶς στάχωση. Κατάσταση κακή. Ἀρίθμηση μεταγενέστερη: 1-56.

I. σσ. 1-51. Καταγραφή 261 οἰκογενειῶν γηγενῶν Νεαπολιτῶν. Ἀναφέρονται ὁ οἰκογενειάρχης, τὰ μέλη τῆς οἰκογένειας, ἡ ἡλικία, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰκογενειάρχου καὶ ἂν ἔχει ξενιτευθεῖ. Ἐνα δείγμα τέτοιας ἀπογραφῆς:

Ἄρ. Ἰδιοκτῆτης	Ἄτομα	Ἡλικία	Ἐπάγγελμα	Τόπος διαμονῆς	
I	Ἄποστόλ ὄγλου Βασίλ	1	44	Γεωργός	—
	Ἐλισάβετ σύζυγος	1	35	—	—
	Ἵδυσεὺς γιὸς	1	10	—	—
	Εὐανθία κόρη	1	5	—	—
	Λάζαρος γιὸς	1	2	—	—
		5			

Στὸ τέλος τῆς σ. 51 καταγράφονται οἱ κάτοικοι τῆς Νεάπολης, σύμφωνα μὲ τὸν τόπο καταγωγῆς τους:

Νεβσεχιρλή	985
Μαδενλί	39
Σουβιρμεζλί	50
Χασά Κιοϊλί	14
Μιστιλί	10
Δενιζλή	8
Τιρχινλί	6
Καϊσερλή	4
Ζιλελί	3
Κηρητλί Πουρσαλί	3
	1120
Ἄραβοσονλοῦ	3
	1123

2. σσ. 52-53: Καταγραφή τῶν ἐπήλυδων οἰκογενειῶν.

Προέλευση: Δωρεὰ Βασίλη Δοπτόγλου (1953).

1924

0,33×0,21

13/40 NEBΣEXIP

β' + 108 σ.

Βιβλίο πρακτικῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς.

A: Κατάστιχο ἐμπορίου. Μεταγενέστερη σελιδαρίθμηση 1-108. Στὴν ἀρχὴ ἓνα φύλλο, ποὺ δὲ συμπεριλήφθηκε στὴν παραπάνω σελιδαρίθμηση. Σελίδες λευκές: β', 27, 36-105, 107.

1. σ. α': Καταγραφή τῶν σπιτιῶν καὶ τῶν κατοίκων τριῶν μαχαλάδων τοῦ Νέβσεχιρ:

	<i>Οἰκίαι</i>	<i>Πρόσφυγ.</i>	
ἄνω συνοικία	251	26	
μέση συνοικία	210	20	
κάτω συνοικία	250	19	
	<u>711</u>	<u>65</u>	= 776 οἰκίαι
			723 ἐν Κων/πόλει
			<u>1499</u> ὅλαι αἱ οἰκίαι μετὰ τῶν ἀναχωρησάντων

<i>Κάτοικοι</i>	
ἄνω	985
μέση	724
κάτω	900
	<u>2609</u>

2. σσ. 1-35: Πρακτικὰ τριάντα συνεδριάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς τοῦ Νέβσεχιρ (24 Μαΐου - 17 Σεπτ. 1924), στὰ ὁποῖα καταγράφονται καὶ τὰ βοηθήματα πρὸς τοὺς πτωχοὺς. Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι οἱ: Ἀνέστης ἐφέντη Κιουλπαληγί, Κωστάκης Τούνογλου, δόκτωρ Δανιήλ Δανιηλίδης, Βασιλάκης Ἰωάνογλου, Γεωργάκης Χατζησπύρογλου, Ἰωαννάκης Ταρακτζόγλου.

Προέλευση: Δωρεὰ Γ. Μαυροχαλυβίδη (1962).

Ὁ κώδικας τῶν Σιλάτων (ὕπ' ἀρ. 18/41) στὰ χέρια τῆς κυρίας Χατζηφιλιππίδου, συζύγου τοῦ δωρητῆ. (Φωτογραφία τοῦ Ἑρμόλαου Ἀνδρεάδη, Ἀπρίλιος 1955.
Ἄρχειο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν.)

1902-1905

0,40×0,25

14/8 ΠΡΟΚΟΠΙ

96 σ.

Φορολογικός πίνακας τῶν ἀρρένων κατοίκων ποὺ ὑπόκεινται σὲ στρατιωτικὸ φόρο (*bedel-i askeriye*).

A: Κατάστιχο ἐμπορίου μὲ σκουρόχρωμο χάρτινο ἐξώφυλλο. Εἶναι γραμμένο στὰ τουρκικὰ μὲ ἀραβικοὺς χαρακτήρες. Ὁ κώδικας ἀρχίζει ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ. Διαιρεῖται σὲ δύο μέρη μὲ ἀντίστοιχη ἀρίθμηση 1-43 καὶ 1-26. Μεταγενέστερη σελιδαρίθμηση 1-98, ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά. Σελίδες λευκές: 1-2, 49, 76-96.

1. σσ. 1-48: Ἀπογραφή τῶν ἀρρένων κατοίκων τοῦ Προκοπίου ποὺ ὑπόκεινται σὲ στρατιωτικὸ φόρο. Ἀπογράφονται κατὰ μαχαλάδες ἀπὸ τὶς τοπικὲς ἀρμόδιες τουρκικὲς ὑπηρεσίες:

Σαρμισακλή	(σσ. 3-13):	157 ἄτομα:	18.950 γρόσια
Καπουδάν	(σσ. 14-20):	99 » :	14.160 »
Σαμουήλ	(σσ. 21-27):	96 » :	10.680 »
Ντουᾶ γερή	(σσ. 28-35):	123 » :	18.090 »
Μουπαγιατζή	(σσ. 36-45):	148 » :	23.820 »
Σύνολο			85.700 »

Ὁ στρατιωτικὸς αὐτὸς φόρος, ὁ ὁποῖος στὴ σ. 48 καταγράφεται ὡς ποσὸ 85.719 γροσίων καὶ 10 παράδων, ποικίλλει ἀπὸ 10 ὠς 400 γρόσια, ἀνάλογα μὲ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ φορολογούμενου, καὶ πρέπει νὰ καταβληθεῖ σὲ τέσσερις ἰσόποσες δόσεις τὰ ἔτη 1320-1323 (1902-1905), ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ 1320. Στὶς σσ. 46-48 καταχωρίζονται 31 ὀνόματα ἀδήλων Προκοπίων ἢ ξένων, ποὺ ἔχουν δηλωθεῖ πιθανὸν στὴν πατρίδα τους, διαμένουν ὅμως στὸ Προκόπι. Ὁ φόρος αὐτὸς ἀνὰ ἄτομο κυμαίνεται ἀπὸ 407 ὠς 872 γρόσια. Συνολικὰ τὰ 31 αὐτὰ ἄτομα ὑποχρεώνονται νὰ πληρώσουν 22.477 γρόσια. Ἡ σ. 48 κλείνει μὲ τὸ πρακτικὸ ὅπου καταγράφονται:

α) Ὁ στρατιωτικὸς φόρος τοῦ ἔτους, σύμφωνα μὲ τὸ δεῦτερο πίνακα:	47.886	γρόσια
β) Ὁ φόρος τοῦ ἔτους 1320, ποὺ πρέπει νὰ πληρώσουν οἱ ἀδήλωτοι:	85.719,10	»
γ) Ὁ φόρος τοῦ ἔτους 1320 τῶν διπλογραμμένων (ποὺ θεωροῦνται ὡς ἀδήλωτοι) ἢ τῶν ξένων:	22.840	»
	156.445,10	»

Ὁ φόρος τοῦ μὴ μουσουλμανικοῦ μιλλέτ τοῦ καζᾶ Προκοπίου κατὰ τὸ ἔτος 1320 συνίσταται σὲ 47.886 γρόσια καὶ κατανεμήθηκε στοὺς κατοίκους του, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ δεῦτερο πίνακα. Στὸ μεταξύ, κατὰ

την απογραφή βρέθηκαν 178 άτομα άδηλωτα, που ο φόρος τους φθάνει τὰ 108.547 γρόσια και 10 παράδες. Ἐπειδὴ ἡ Δημογεροντία τῶν Ρωμῶν διαμαρτυρήθηκε ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν τὸ ποσὸ αὐτὸ νὰ πληρωθεῖ ἐφάπαξ, τὸ τοπικὸ διοικητικὸ συμβούλιο ἐνέκρινε τὴν πληρωμὴ του σὲ δόσεις. Κατὰ τὴν ἐξέταση ὅμως τῶν ἀδηλωτῶν προέκυψε διαφορά 31 ἀτόμων, τὰ ὁποῖα, ἐπειδὴ δὲν ἐξακριβώθηκε ἂν πλήρωσαν τὸ φόρο στὸν τόπο τους, ἔπρεπε νὰ καταβάλουν τὸ ποσὸ τῶν 22.840 γροσίων. Τὰ ὑπόλοιπα 85.719 γρόσια και 10 παράδες μοιράστηκαν στὸν ὑπόλοιπο πληθυσμὸ, ἀνάλογα μὲ τὴν οἰκονομικὴ του δυνατότητα, και ἐπρόκειτο νὰ εἰσπραχθοῦν σὲ δόσεις μέχρι τὸ τέλος τοῦ 1323.

2. σσ. 50-75: «Τεφτέρι κατανομῆς τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου (bedel-i askeriye) τοῦ καζᾶ Προκοπίου τῆς χρονιᾶς 1320 (1902)». Κατὰ συνοικίες:

Σαρμισακλή	(σσ. 50-55):	224	ἄτομα:	11.370	γρόσια
Καπουδάν	(σσ. 56-60):	167	» :	8.450	»
Σαμουήλ	(σσ. 61-64):	150	» :	7.220	»
Ντουᾶ γερῆ	(σσ. 65-69):	189	» :	9.110	»
Μουπαγιατζῆ	(σσ. 70-75):	238	» :	11.700	»
Σύνολο		968		47.850	»

Προέλευση: Δωρεὰ Θ. Παπαδοπούλου (1952).

15/10 ΣΑΖΑΛΤΖΑ

1876-1924

0,35×0,23

370 σ.

Καταχωρίσεις γάμων και βαπτίσεων, διαθηκῶν και ἐσόδων τῆς κοινότητος.

Α: Κατάστιχο ἐμπορίου, πανόδετο, μὲ δερμάτινη ράχη. Στὴ στάχωση ὑπάρχει ἐτικέτα: «Ἐκκλησία Δεφδερι. Γιάνη βαπτισλερῆν βέ στεφαναλαρῆν, καῖτ ναμελερῆδηρ 1885, Μαρτίου 1. Σαζάλτζα καργέϊ» (Κώδικας τῆς ἐκκλησίας ὅπου καταχωρίζονται βαπτίσεις και γάμοι. 1 Μαρτίου 1885. Χωριὸ Σαζάλτζα). Σελίδες λευκές: 47-179, 206-341, 347-368. Σφραγίδα ἐλλειψοειδῆς (0,015×0,010): «N, K, B, C, 1870»: στὸ ἐσωτερικὸ: παράσταση πτηνοῦ.

1. σσ. 1-46: Ληξιαρχικὲς πράξεις γάμων και βαπτίσεων τῶν ἐτῶν 1876-1922. Οἱ καταχωρίσεις αὐτὲς ἀκολουθοῦν μετὰ ἀπὸ τὴν κεφαλίδα: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΗΞ. Κατάστιχον Ληξιαρχικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ 1879 ἔτους». Στὴ σ. 46 ἔχουν καταχωρισθεῖ δύο ληξιαρχικὲς πράξεις γάμου, τοῦ 1934 και τοῦ 1936.
2. σσ. 180-205: Ἔσοδα κοινότητος ἀπὸ τὴν 1η/14η Ὀκτωβρίου 1921 ὡς τὸν Ἰούλιο 1924.

Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτὴς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὴς,
ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρος Μεγαλομάρτυς
Γεώργιε, πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ΕΝ ΖΙΛΑΗ: (ΣΥΛΑΤΑ) ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΣ ΝΑΟΣ (1080) ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,
Ο ΝΥΝ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣ (1907).

Χάρτινη εικόνα (κώδικας ὑπ' ἀρ. 18/41 Σιλάτων).

3. σσ. 342-346: Δύο διαθήκες, τοῦ 1896 καὶ τοῦ 1912. Ἡ πρώτη, τῆς Ραχὴλ Χρυστόμογλου, εἶναι ἐπικυρωμένη ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἰκονίου Ἀθανάσιο.

B: Σὲ φύλλο λυτό, ποὺ ἐπικολλήθηκε στὴν ἐσωτερικὴ πλευρὰ τῆς στάχωσης, καταγράφονται τὰ ποσὰ ποὺ εἰσπράττει ἡ ἐκκλησία, ὁ παπὰς καὶ ἡ κανδηλανάπτρια ἀπὸ τελετὲς διαφόρων μυστηρίων.

Προέλευση: Δωρεὰ ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη (1953).

16/6 ΣΑΖΑΛΤΖΑ

1881-1921

0,33×0,24

188 φ.

Καταγραφή ἐσόδων-ἐξόδων τῆς κοινότητος, κατάλογος ἱερῶν σκευῶν τῆς ἐκκλησίας, πρακτικὰ ἐκλογῆς τῶν κοινοτικῶν σωματείων.

A: Κώδικας ἐμπορίου χαρτόδετος μὲ δερμάτινη στάχωση σὲ καλὴ κατάσταση. Στὴ στάχωση ἐτικέτα: «1881 σενεσί καριεμίζ Σαζάλτζα Ἀδελφότησιν Δεφτέρι Μουφρεδατίδρι» (Κώδικας ἀπογραφῆς τῆς ἀδελφότητος τοῦ χωριοῦ μας Σαζάλτζα τὸ 1881). Στὸ ἐξώφυλλο τοῦ κώδικα ἐπικολλημένο φύλλο, στὸ ὁποῖο ἀναγράφονται τὰ ὀνόματα τῶν κατοίκων καὶ ὁ ἀριθμὸς φύλλου τοῦ κώδικα ὅπου εἶναι καταχωρισμένη ἡ μερίδα τους (εἰσφορὲς πρὸς τὴν ἐκκλησία). Ἐντυπὴ ἀρίθμηση ἀπὸ 1-189 (verso-recto). Λείπουν τὰ φύλλα: 138^r-139^v καὶ 187^r-188^v. Σελίδες λευκῆς: 16^v, 19^r, 24^v, 29^{r-v}, 51^{r-v}, 55^v, 60^{r-v}, 117^{r-v}, 132^v-133^v, 134^r-152^v, 163^r, 164^r-164^v, 167^r-169^v, 171^r-178^v, 180^v-185^v, 187^r.

1. φφ. 1^v-9^v: Καταχωρίζονται συνδρομὲς μελῶν ἀδελφότητος, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρεται.
2. φφ. 10^v-33^v: Καταχωρίζονται διάφορα ἔσοδα τῆς κοινότητος ἀπὸ εἰσιτήρια, τελετὲς κλπ. Ἐπίσης περιλαμβάνονται πρακτικὰ ἐκλογῆς κοινοτικῶν σωματείων, καταγραφὲς ἱερῶν σκευῶν τῆς ἐκκλησίας, ἐπισήμων ἐγγράφων, ὁμολόγων, τίτλων κλπ.
3. φφ. 34^v-132^v: Καταχώριση τῶν εἰσφορῶν πρὸς τὴν ἐκκλησία ἀνὰ οἰκογένεια (1906-1921).
4. φφ. 153^v-166^r: Καταχώριση ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς κοινότητος.
5. φ. 170^{v-r}: Καθυστερούμενες συνδρομὲς (*ἐπιχώρισις*) τοῦ Δεσπότη.
6. φ. 186^{v-r}: Καταγραφή τῶν ἐπίπλων τοῦ θανόντος Παύλη ἀγᾶ.

Προέλευση: Δωρεὰ ἀδελφῶν Κωνσταντινίδη (1953).

12. σ. 105: Ἐπικολημένη κατάσταση τῶν ἐκκλησιῶν καὶ παρεκκλησιῶν τῆς κοινότητος.
13. σσ. 106-112: Διαθῆκες.
14. σ. 113: Ἐπικολημένο ἀντίγραφο συνοδικοῦ γράμματος ποὺ συντάχθηκε τὸν Σεπτέμβριο Ἰνδικτιῶνος ιδ', ἐπὶ πατριαρχίας Ἰωακείμ. Ἀναγγέλλεται ἡ ἐκλογή τοῦ μητροπολίτη Κορυτσᾶς Δωρόθεου στὸ θρόνο Ἰκονίου, μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Ἀγαθαγγέλου. Ὑπογράφουν: ὁ Κυζίκου Νικόδημος, ὁ Μελνίκου Προκόπιος, ὁ Δεβρῶν καὶ Βελεσῶν Ἄνθιμος, ὁ Χαλκηδόνος Καλλίνικος, ὁ Μηθύμνης Νικηφόρος, ὁ Σάμου Γαβριήλ, ὁ Σερρῶν Ναθαναήλ, ὁ Μεγλενῶν Καλλίνικος, ὁ Λιτίτζης Ἰγνάτιος.
15. σ. 115: Καταχωρίζεται πίνακας 122 οἰκογενειῶν (1884) ποὺ πληρώνουν τὸ «ἐτήσιον κανονικόν» στὸν ἱερέα. Διαιροῦνται σὲ τρεῖς κατηγορίες:
43	οἰκογένειες τῆς Α'	κατηγορίας	×	15	γρόσια
50	»	» Β'	»	×	10
29	»	» Γ'	»	×	8
16. σ. 116: Κανονισμὸς πληρωμῆς γιὰ τὴν τέλεση μυστηρίων.
17. σ. 117: Ἐπικολημένος κατάλογος ἐράνου ποὺ διενήργησε ἡ Ἐφορεία γιὰ τὴν ἐπισκευὴ τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ σχολείου (10.10.1879).
18. σ. 120: Ἐπικολημένη ἐγκύκλιος τοῦ μητροπολίτη Ἰκονίου Προκοπίου (10.8.1914), μὲ τὴν ὁποία γνωστοποιεῖ στὶς δημογεροντίες καὶ στοὺς ἱερεῖς τῆς ἐπαρχίας τοῦ τὴν κήρυξη γενικῆς ἐπιστράτευσης. Συνιστᾷ σὲ ὄλους φρόνηση καὶ ὑπακοή.
19. σ. 122: Ἐπικολημένο πωλητήριο μύλου. Ἀγοραστῆς ἡ ἐκκλησία τῆς κοινότητος.
20. σ. 123: Συμβόλαιο τοῦ Συμεῶν Ζαφειρόπουλου γιὰ τὴν ὑδροδότηση τοῦ χωριοῦ.
21. σ. 124: Ἐπικολημένο ὀθωμανικὸ ἔγγραφο ποὺ ἀφορᾷ συμβιβασμὸ ἀντιδίκων γιὰ ἐξύβριση. Στὴν περίπτωση ἀποδεδειγμένης παράβασης τῆς συμφωνίας ὁ παραβάτης ὑποχρεώνεται νὰ πληρώσει στὸ σχολεῖο τῶν χριστιανῶν 3 χρυσὲς λίρες.
22. σσ. 144-146: Περιεχόμενα τοῦ κώδικα.
- B: Δίφυλλο λυτὸ ἔγγραφο, ποὺ εἶναι λογοδοσία τοῦ ταμῆ τῆς Ἐφορείας (6.8.1904).
- Προέλευση: Δωρεὰ Λάζαρου Χατζηφιλιππίδη (1960).

1874-1925 0,49×0,35 **18/41 ΣΙΛΑΤΑ**
I-IV+798 σ.

Περιεχόμενα: διαθήκες, προικοσύμφωνα, πωλητήρια, έξοφλητικά, ένοικιάσεις, διανομές κληρονομιᾶς, ἀπογραφές περιουσιῶν, συμφωνητικά, κανονισμοὶ κοινότητας, διορισμοὶ δασκάλων, ιερέων, ἐγκατάσταση προσφύγων ἀπὸ τὰ Σίλατα στὴν Ἑλλάδα (1925).

Α: Κώδικας γραμμένος ἑλληνικὰ καὶ τουρκικὰ μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτήρες. Στὰ φύλλα του ἔχουν ἐπικολληθεῖ καὶ λυτὰ ἔγγραφα γραμμένα τουρκικὰ μὲ ἀραβικοὺς χαρακτήρες. Κατάσταση καλή. Ἡ στάχωση προστατεύεται μὲ μεταλλικὲς γωνίες. Στὸ πρόσθιο μέρος τῆς ὑπάρχει ἐτικέτα: «Κώδιξ τῆς Ζήλας διὰ τὰς διαθήκας», καὶ στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἔχει κολληθεῖ εἰκονογραφημένο χαρτί (0,285×0,205), ποὺ στὸ πάνω μέρος του φέρει τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καί: «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ὁ ἐλευθερωτῆς καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν». Στὸ κάτω μέρος τῆς χάρτινης εἰκόνας ὑπάρχει ἡ παράσταση τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γεωργίου στὰ Σίλατα καὶ ἡ ἐπιγραφή: «Ο ΕΝ ΖΙΛΛΗΙ (ΣΥΛΑΤΑ) ΑΡΧΑΙΟΤΑΤΟΣ ΝΑΟΣ (1080) ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, Ο ΝΥΝ ΕΠΙΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣ (1907)». Ἐντυπὴ ἀρίθμηση σελίδων 1-797. Σελίδες λευκὲς: IV, 3, 4, 11, 19, 22, 37, 198, 260 καὶ 305-789. Στὸ παράφυλλο τῆς στάχωσης ἐπικολλήθηκε ἔγγραφο γραμμένο στὴν τουρκικὴ γλῶσσα μὲ ἀραβικοὺς χαρακτήρες «civar Zile karyesi hristiyani raiyet ihtiya-risine... 1218». Σφραγίδες:

α) Στρογγυλή· διάμετρος 0,035. «Η ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΑΤΕΝΩΝ ★ ΟΙ 12 ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ★».

β) Στρογγυλή· διάμετρος 0,040. «ΤΟΠΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ ΝΕΩΝ ΣΥΛΛΑΤΩΝ». Στὸ κέντρο: «ΕΝ ΚΑΡΒΙΑ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ 1925».

γ) Στρογγυλή· διάμετρος 0,042· διαιρεῖται σὲ τέσσερα μέρη: «ΕΠΑΡΧΙΑ ΕΙΚΟΝΙΟΥ ΧΩΡΙΟΝ ΖΗΛΕ 1849». Στὸ κέντρο ὑπάρχει ἡ παράσταση τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τῆς Ἁγίας Ἑλένης.

δ) Στρογγυλή· διάμετρος 0,040· διαιρεῖται σὲ τέσσερα μέρη «ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΕΙΚΟΝΙΟΥ ΧΩΡΙΟΝ ΖΗΛΕ 1849». Στὸ κέντρο παράσταση τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

ε) Στρογγυλή· διάμετρος 0,42. «ΕΠΑΡΧΙΑ ΙΚΟΝΙΟΥ ΧΩΡΙΟΝ ΖΗΛΑΙ 1849». Στὸ κέντρο παράσταση τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

στ) Στρογγυλή· διάμετρος 0,038. «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΝΕΩΝ ΣΥΛΛΑΤΩΝ». Στὸ κέντρο σταυρός.

1. σ. II: Σημείωμα (12.8.1963) τοῦ δωρητῆ Περικλῆ Χατζηφιλιππιάδη σχετικὰ μὲ τὴν κατάθεση τοῦ κώδικα στὸ ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν.

2. σ. III: «Κώδηξ τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Σύλλατα ὑποκειμένου εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἁγίου Ἰκονίου· ἀφιερῶθη αὐτῇ ὅπως ἀποκλειστικῶς ὧδε καταγραφῶσιν τὰ ἴσα καὶ ὅμοια τῶν προτωτύπων ἐκάστης διαθήκης πρὸς ἀποφυγὴν κηλήδος καὶ ὑποψίας καὶ εὐτελοῦς ἐνεργείας τῆς θελήσεως τῶν διαθέτων ... κτλ... κτλ... Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1874 Ἰουλίου 20
- φέρων αὐξων ἀριθμῶν σελλίδων ἐπτακόσια ἑννεκῆκοντα ἐπτὰ προσφέρθη δωρεὰν παρὰ τοῦ φιλογενεστάτου καὶ Ἀξιοτίμου συμπατριῶτου Λουκᾶ Γιάννη Μενετζόγλου Μπακάλη ἐν Γαλατᾶ χρηματίσαντα, πρὸς αἰώνιον Μνημόσυνον τῆς παρελθούσης καὶ μελλούσης γενναιᾶς αὐτοῦ· εἶθε καὶ οἱ υἱοὶ του καὶ τὰ ἐγκονά του νὰ μιμηθῶσιν τὰ καλὰ καὶ γενναιόδωρα ἔργα αὐτοῦ, καὶ φανῶσιν χρήσιμοι καὶ εἰς ὅλα ἄξιοι καὶ καλοὶ συμπατριῶται τῆς Σύλλατας· εἶθε· εἶθε, καὶ ἀμὴν ἀμὴν».
3. σσ. 1-2: «Παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ πρόκειται ἅπαξ ἀποθανεῖν. Ἀγαθάγγελος ἐπιβεβαιοῖ». Κανονισμὸς γιὰ τὴ σύνταξιν διαθήκης. (Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1874, Ἰουλίου 20). Ὁ παραβάτης ὑποχρεώνεται νὰ πληρώσῃ 20-50 ὀθωμανικὲς λίρες στὴν ἐκκλησία ἢ στὸ σχολεῖο. Ὁ κανονισμὸς ὑπογράφεται ἀπὸ ἐφόρους τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κοινότητος Σιλάτων.
4. σσ. 5-27: Συμβόλαια, πωλητήρια, διαθήκες κλπ. Τὰ περισσότερα ἔχουν συνταχθεῖ στὰ ἑλληνικά.
5. σσ. 28-29: «Κανονισμὸς συντεταγμένος κατὰ τὴν ὀγδόην Δεκεμβρίου τοῦ 1879 ἔτους διὰ τὴν ἐφορίαν τοῦ χωρίου Σύλλατας, ὅστις καὶ ἐπικυρώθη παρὰ τῆς Α. Σεβασμιότητος τοῦ Ἁγίου Ἰκονίου Γέροντός μας κ.κ. Ἀγαθαγγέλου». Περιλαμβάνει 19 ἄρθρα. Ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς ἐφόρους.
6. σ. 30: «Ἐνταῦθα καταχωρεῖται ἡ διαίρεσις τῆς Χώρας μας εἰς δύο Ἐνορίας ἐξ ὧν ἡ μὲν ἐστὶ τοῦ παπᾶ Διονυσίου ἡ δὲ τοῦ παπᾶ Μακαρίου αὕτη ἀναλόγως τῆς καταστάσεως ἐκάστης διαιρεῖται εἰς 5 τάξεις ἵνα πληρῶνῃ ἐτήσιον μισθὸν ἧτοι αἱ μὲν πρῶται οἰκίαι νὰ πληρῶνωσι 35 γρ., αἱ Β^{αι} ἀνὰ 30 γρ., αἱ Γ^{αι} ἀνὰ 22 γρ. αἱ δὲ Δ^{αι} 12 γρ. αἱ δὲ Ε' ἀνὰ 8 γρ. Τῇ 1880ῳ τῇ 4ῃ Φεβρουαρίου». Ἀκολουθεῖ ὀνομαστικὴ κατάταξις τῶν οἰκογενειῶν. Συνοπτικὰ ἡ ἐνορία τοῦ παπᾶ Διονυσίου περιλαμβάνει:

20	οἰκογένειες	Α'	κατηγορίας	×	35	γρόσια
8	»	Β'	»	×	30	»
15	»	Γ'	»	×	22	»
12	»	Δ'	»	×	12	»
6	»	Ε'	»	×	8	»

Ἐπίστοιχα ἡ ἔνορία τοῦ παπᾶ Μακαρίου περιλαμβάνει:

20	οἰκογένειες	A'	κατηγορίας	×	35	γρόσια
8	»	B'	»	×	30	»
15	»	Γ'	»	×	22	»
13	»	Δ'	»	×	12	»
6	»	E'	»	×	6	»

Ἐνάλογα μὲ τὴν οἰκονομική τους κατάσταση, «διὰ γάμον ὅσοι ἐπλήρωνον 35 γρόσια διὰ τὴν χαρὰν νὰ δώσουν 45 γρόσια. Ὅσοι ἐπλήρωνον 30 καὶ 22 γρόσια νὰ δώσουν 30 καὶ ὅσοι ἐπλήρωνον 12 καὶ 8 νὰ δώσουν 25 γρόσια. Διὰ βάπτισιν κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν πτωχοὶ καὶ πλούσιοι εἰς τοὺς ἱερεῖς 8 εἰς τὴν ἐκκλησίαν 5 γρόσια. Διὰ θάνατον ὅσοι ἐπλήρωνον 35 καὶ 30 γρόσια νὰ δώσουν 15. Ὅσοι ἐπλήρωνον 22 καὶ 12 νὰ δώσουν 10 γρόσια καὶ ὅσοι ἐπλήρωνον 8 νὰ δώσουν 5 γρόσια. Περὶ ἀμώμου = 100 παράδες εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ 60 παράδες εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Διὰ Σαρανταλείτουργον 10 γρόσια. Διὰ Εὐχέλαιον ἀνὰ 3 γρόσια εἰς κάθε παπὰ καὶ διὰ Τετραευαγγέλιον ἀνὰ 7½ γρόσια εἰς κάθε παπᾶ».

7. σσ. 31-32: «Κανονισμὸς συνταχθεὶς παρὰ τῆς αὐτόθι Σ. Ἐφορίας περὶ τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῆς ἐν Ἐπαρχίᾳ Ἰκονίου χῶρας ἡμῶν Ζήλλης. Τῷ 1897 τῆς 20 Σεπτεμβρίου».
8. σσ. 33-95: Πωλητήρια, διαθήκες, ἔνθετοι τίτλοι ὀθωμανικοῦ κτηματολογίου, καταγραφή περιουσιῶν μετὰ θάνατον κλπ. Στὴ σ. 91 ἔχει ἐπικολληθεῖ ἀσυμπλήρωτο στέλεχος πιστοποιητικοῦ βαπτίσεως· προέρχεται ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τῶν «Δώδεκα Ἀποστόλων τῆς Ζήλλης».
9. σ. 96: «Ἐνταῦθα γενομένης τῆς διανομῆς εἰς δύο ἔνορίας οἱ κάτωθι γεγραμμένοι συνέπεσον εἰς τὴν ἔνορίαν τοῦ π.π. Διονυσίου. Τῷ 1891 τῆς 9η Φεβρουαρίου.

Τμήμα	A'	×	25	γρόσια	=	13	οἰκογένειες
»	B'	×	20	»	=	12	»
»	Γ'	×	15	»	=	15	»
»	Δ'	×	12	»	=	15	»
»	E'	×	10	»	=	14	»

Γάμος Τμήματος A': Τὰ ἄνωθι εἰς A^{ov} τμήμα καταχωρημένα ὀσπήτια ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι ἑκατὸν εἴκοσι γρόσια εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκ τῶν ὁποίων τὰ τεσσαράκοντα θὰ δοθῶσιν εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἔνορίας τοῦ τελοῦντος τὸ μυστήριον. Γάμος Τμήματος B': 100 γρόσια εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ 30 εἰς τὸν ἱερέαν. Γάμος τοῦ Γ', Δ' καὶ E' Τμήματος: 80 γρόσια εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ 25 ἢ Γ' τάξι εἰς τὸν ἱερέα· αἱ Δ' καὶ E' 20 γρόσια. Ὅσακις προσκαλοῦνται εἰς τὰς στέψεις οἱ δύο ἱερεῖς τότε εἰς τὰ ἄνω κανονικὰ θὰ προστίθενται ἔτι ἀνὰ δέκα γρόσια. Βάπτισμα, διὰ ὅλας τὰς τάξεις: Ὁ ἀνάδοχος πληρώνει εἰς τὸν ἱερέα 8 γρόσια

καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν 5. Διὰ τὸ λείψανον: Αἱ Α' καὶ Β' τάξεις θὰ πληρῶνουν 20 γρόσια εἰς τὸν ἱερέα, αἱ Γ' καὶ Δ' 15 καὶ ἡ Ε' 10. Μνημόσυνο: 4 γρόσια ὅλοι γενικῶς ἐκ τῶν ὁποίων 100 παράδες θὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς ἱερεῖς. Σαρανταλείτουργο: 10 γρόσια εἰς τὸν παπᾶ. Τετραευαγγέλιον: ἀνά 5 γρόσια εἰς κάθε ἱερέα. Εὐχέλαιο: ἀνά τρία γρόσια».

10. σ. 97: «Ἐνταῦθα γενομένης τῆς διανομῆς εἰς δύο ἐνορίας οἱ κάτωθι γεγραμμένοι συνέπεσον διὰ κλήρου εἰς τὸν π.π. Ἰωάννην Χ' Σταύρου. Τῷ 1890 τῇ 9ῃ Φεβρουαρίου».

Α'	× 25	γρόσια	=	13	οικογένειες
Β'	× 20	»	=	12	»
Γ'	× 15	»	=	15	»
Δ'	× 12	»	=	15	»
Ε'	× 10	»	=	14	»

Ἄκολουθοῦν οἱ εἰσφορὲς γιὰ τὴν τέλεση τῶν μυστηρίων.

11. σσ. 98-155: Συμφωνητικά, ἀγορές, πωλητήρια, διαθήκες κλπ.

12. σ. 156: Ἀπογραφή τῶν σπιτιῶν τῆς ἐνορίας τοῦ παπᾶ Διονυσίου.

Α'	τάξη × 20	γρόσια	=	28	σπίτια
Β'	» × 15	»	=	17	»
Γ'	» × 10	»	=	16	»
Δ'	» × 5	»	=	12	»

«Διὰ γάμον θὰ πληρῶνουν ὅπως εἶναι καταγεγραμμένον εἰς τὴν 96ην σελίδα τοῦ κώδικος. Διὰ τὸ βάπτισμα ὁ ἐκτελῶν τὸ μυστήριον νουνὸς εἰς τὸν ἱερέα 6 γρόσια, εἰς τὴν ἐκκλησίαν 5 γρόσια, εἰς τοὺς κανδηλανάπτας ἀνά 1 γρόσι. Ὁ γονεὺς τῶν τέκνων 5 εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἐνορίας τῶν. Διὰ τὸ ἄμωμον 4 γρόσια ἐκ τῶν ὁποίων 100 παράδες λαμβάνει ὁ ἱερεύς. Διὰ Σαρανταλείτουργο καὶ Τετραευαγγέλιον 10 γρόσια. Διὰ Εὐχέλαιο νὰ δίδωσιν 3 γρόσια εἰς τὸν ἱερέα».

13. σ. 157: Ἀπογραφή τῆς ἐνορίας τοῦ παπᾶ Ἰωάννου:

Α'	τάξη × 20	γρόσια	=	28	σπίτια
Β'	» × 15	»	=	17	»
Γ'	» × 10	»	=	16	»
Δ'	» × 5	»	=	12	»

14. σσ. 158-167: Πωλητήρια, διαθήκες, ἀπογραφὲς περιουσιῶν μετὰ θάνατο κλπ.

15. σσ. 168-169: Ἀπογραφή τῶν οικογενειῶν κατὰ τάξεις, σύμφωνα μετὰ τὸ ποσὸ ποὺ πληρῶνουν στὸν ἱερέα (1η Σεπτεμβρίου 1897).

Α'	τάξη × 13	γρόσια	=	32	οικογένειες
Β'	» × 10	»	=	35	»
Γ'	» × 7	»	=	41	»

$$\begin{array}{rclclcl} \Delta' & \gg & \times & 4 & \gg & = & 31 & \gg \\ \text{E}' & \gg & \times & 2\frac{1}{2} & \gg & = & 10 & \gg \end{array}$$

16. σσ. 171-177: Πωλητήρια, διαθήκες, συμφωνητικά κλπ.
17. σσ. 178-181: Συμβόλαια διδασκάλων, σύσταση επιτροπής (έφοροεπιτροπή) για τή διαχείριση τής σχολής.
18. σσ. 182-183: Πωλητήρια.
19. σσ. 184-185: Σύσταση επιτροπής (Δημογεροντία), ή όποια θά άσχοληθεΐ με τις πολιτικέσ ύποθέσεις τής κοινότητας.
20. σσ. 186-298: Συμβόλαια, πωλητήρια, διαθήκες, προικοσύμφωνα, καταγραφές περιουσιών μετά θάνατον κλπ. Στις σελίδες αυτές περιλαμβάνονται οί Κανονισμοί τής εκκλησίας του έτους 1919-20 (σ. 287) και του 1920-1921 (σ. 288).
21. σ. 299: Καταχώριση δύο έγγραφων σχετικών με τήν παράδοση ιερών σκευών και εικόνων στο Ταμείο Άνταλλαξίμων Κοινοτικών και Κοινοφελών Περιουσιών (1933).
22. σσ. 301-304: Ίστορία του χωριού Σίλατα.
23. σσ. 790-791: «Τό αντίτυπον του καταλόγου τής συνδρομής και τών συνδρομητών τής ιερᾶς ήμῶν Σχολής».
24. σσ. 792-797: Περιεχόμενα του κώδικα.
- Προέλευση: Δωρεά Περικλή Χατζηφιλιππιάδη (1962).

19/14 ΣΚΟΠΗ 14

1856-1923

0,28×0,20

350 σ.

Μητρώο βαπτίσεων, θανάτων. Βιβλίο πρακτικῶν δημογεροντίας.

A: Κατάστιχο χαρτόδετο με δερμάτινη ράχη. Κατεστραμμένη στάχωση. Ό κώδικας είχε διπλή χρήση: από άριστερά προς τὰ δεξιά ήταν βιβλίο καταχώρισης βαπτίσεων και από τὸ άλλο έξώφυλλο (δεξιά προς τὰ άριστερά) άποτελοῦσε βιβλίο πρακτικῶν τής εκκλησίας. Για τὸ λόγο αυτό είχε πολλές αριθμήσεις τών σελίδων του: α) 1-16 σ., β) 1-64 σ. και γ) 1-28 σ. Ένοποιήσαμε τή σελιδαρίθμηση (1-350 σ.). Τὰ τελευταία όμως 14 φύλλα (σσ. 321-348 στη δική μας σελιδαρίθμηση), καθώς είναι αντίστροφα γραμμένα —είναι τὰ πρακτικά τής δημογεροντίας του χωριού—, περιγράφονται άρχίζοντας από τήν τελευταία σελίδα του κώδικα 348 και προχωρώντας προς τὰ άριστερά. Σελίδες λευκές: 2, 65, 67, 69, 71, 73, 74, 76, 78, 209-237, 241, 242, 246, 250-320, 323, 324, 328, 329, 331, 333, 343-345, 347, 349.

1. σ. 1: Χρονικό που αναφέρεται στην επίσκεψη της εκκλησίας της Κοίμησης της Θεοτόκου· υπογράφεται από τον παπὰ Πρόδρομο Οικονόμο. Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ ναοῦ ἄρχισε τὴν 1η Μαΐου 1885 ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ σουλτάνου Χαμητ Χὰν καὶ ἐπὶ πατριαρχίας τοῦ Ἰωακείμ Δ΄. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ, μὲ τὴν παρακίνηση τῶν προεστῶν Οὐτζοῦζ ὀγλοῦ Χα΄ Στεφάνου, Καζάκογλου Ἰωάννου, Γελεγέν ὀγλοῦ Ἰακώβου κλπ., ἐπιδιόρθωσαν τὴ σκεπὴ καὶ τὸ νάρθηκα. Τὸν ἐπόμενο χρόνο, στὰ μέσα Μαρτίου 1886, χτίστηκε τὸ καμπαναριό. Μάστορες ἦταν ὁ Γιώργης Παπα-Παυλήογλου καὶ ὁ Πρόδρομος ἀπὸ τὰ Στέφανα.
2. σσ. 3-208: Καταχωρίσεις βαπτίσεων. Τὸ σύνολο τῶν καταχωρίσεων διαιρεῖται σὲ δύο μέρη. Τὸ πρῶτο (σσ. 3-79) ἀρχίζει ἀπὸ τὴν 1η Φεβρουαρίου 1856 καὶ τελειώνει στὶς 15 Σεπτεμβρίου 1892. Στὸ μέρος ὅμως αὐτὸ καταχωρίζονται ἀναδρομικὰ καὶ βαπτίσεις ποὺ τελέστηκαν πολὺ παλαιότερα. Ἡ ἀρχαιότερη χρονολογία βάπτισης εἶναι: 14 Σεπτεμβρίου 1784 (σ. 11). Οἱ βαπτίσεις αὐτὲς προφανῶς καταγράφηκαν τὸ 1856 στὸν κώδικα ποὺ περιγράφουμε, ἀπὸ κάποιον ἄλλο κώδικα. Στὴ σ. 80 καταχωρίζεται τὸ ἐξῆς σημεῖωμα τοῦ παπᾶ Νικόλα: «Στὸν κώδικα τοῦ παπᾶ Προδρόμου ἔχω 7 βαπτίσεις. Στὸ ἀντικρινὸ μέρος τὶς βάλαμε σὲ τάξη σπῆτι-σπῆτι. Τῆ 24η Μαΐου 1892/93. Ὁ ἐφημέριος Σινάνογλου παπὰ Νικόλαος». Ἐννοεῖ ὅτι στὶς σελίδες ποὺ ἀκολουθοῦν (σσ. 83-207) καταχωρίζει τὶς βαπτίσεις κάθε οἰκογένειας σὲ ξεχωρὲς σελίδες. Τὸ δεῦτερο αὐτὸ μέρος τῶν καταχωρίσεων ξεχωρίζει ἀπὸ τὸ πρῶτο μὲ ἓνα φύλλο ποὺ ζωγράφισε ὁ παπὰ Νικόλαος Χα΄ Δημητρίου. Στὸ πάνω μέρος, ἀνάμεσα σὲ δύο ἐξαπτέρυγα, ὑπάρχει μία κολυμβήθρα μὲ σταυρό. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπιγραφή: «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Παναγία ἐκλήσαμηζὴν Κώδικασι Ἰσκόπιτε τογὰν τζοτζουκλαρὴν καγιτλαρῆ. Τῆ: 20: Μαΐου 1893. Ἐφημέριος Παπᾶ Νικόλας» (Κώδικας τῆς ἐκκλησίας μας. Καταχώριση τῶν γεννήσεων). Στὸ κάτω μέρος τῆς σελίδας εἶναι ζωγραφισμένος ἓνας κώδικας ἀνοικτὸς καὶ δίπλα του τὸ χέρι ἐνὸς γραφέα. Στὶς 126 σελίδες τοῦ δεύτερου μέρους τῶν καταχωρίσεων ἀπογράφονται κατὰ οἰκογένεια οἱ βαπτίσεις ποὺ τελέστηκαν ἀπὸ τὸ 1893 ὡς τὶς 11 Φεβρουαρίου 1923 (σ. 189). Οὐσιαστικὰ ἀπογράφονται οἱ βαπτίσεις 64 οἰκογενειῶν, καθὼς 52 οἰκογένειες δὲν ἀπέκτησαν παιδί.
3. σσ. 238-240: Συγκεντρωτικὸς πίνακας τῶν 64 οἰκογενειῶν ποὺ βάπτισαν τὰ παιδιά τους καὶ οἱ βαπτίσεις τῶν ὁποίων καταγράφηκαν στὶς προηγούμενες σελίδες τοῦ κώδικα (83-207).
4. σσ. 243-245: Καταγραφή θανάτων (3 Ὀκτωβρίου 1903 ὡς 6 Μαρτίου 1915). Σὲ στῆλες ἐγγράφεται ἡ ἡμερομηνία θανάτου, ὄνομα καὶ ἡλικία τοῦ θανόντα. Στὰ 12 αὐτὰ χρόνια ἀπογράφονται 66 θάνατοι.
5. σσ. 247-249: Ἡμιτελὴς κατάλογος οἰκογενειῶν ποὺ βάπτισαν τὰ παιδιά τους μετὰ τὸ 1856. Περιλαμβάνει 44 ὀνόματα.

6. σ. 348: Ἐκκλησιαστικὸν πρακτικὸν κοινότητος (1 Ἰανουαρίου 1856), στὸ ὁποῖο καθορίζονται τὰ ποσὰ ποῦ εἰσπράττει ἡ κοινότης γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ σχολεῖο καὶ τὸ ταμεῖο τῶν φτωχῶν ἀπὸ:
- α) Στεφάνωμα. 10 γρόσια γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, 10 γιὰ τὸ σχολεῖο, 5 γιὰ τὸ ταμεῖο τῶν φτωχῶν.
- β) Ἀποφοίτηση. Ὅταν ἓνα παιδί τελειώσῃ τὸ κοινὸ (=σχολεῖο), θὰ δώσῃ ἀνάλογα μὲ τὴ φορολογικὴ κατηγορίαν τῆς οἰκογενείας τοῦ α' (ἀλλέ) 120, β' (ἐβσάτ) 80, γ' (ἐτνά) 40 παράδες.
- γ) Ταξίδια. Ὅποιος πηγαίνει εἰς τὴν Πόλιν πληρώνει 1 γρόσι, ἐνῶ ἐπιστρέφοντας 5. Ὅταν μεταβαίνει εἰς τὸ Ἱεροσόλυμα, 25 γρόσια.
- δ) Κηδεῖα. Ἡ Ἐκκλησία εἰσπράττει 5 γρόσια.
- ε) Ἀγοραπωλησία. Ἡ κοινότης εἰσπράττει 2% ἀπὸ τὸν πωλοῦντα καὶ 5 γρόσια ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ ἀπὸ τὸν ἀγοραστήν. Στὴν περίπτωσιν ὅμως ποῦ οἱ συναλλασσόμενοι εἶναι ἄποροι δὲν πληρώνουν τὰ παραπάνω ποσοστά.
7. σ. 342: Διακανονισμὸς κληρονομιάς. Ὑπογράφουν 4 μάρτυρες (23 Φεβρουαρίου 1857).
8. σ. 341: Πενταετὲς συμβόλαιον τοῦ παπᾶ Προδρόμου, στὸ ὁποῖο ὀρίζεται ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ σὲ 3.000 γρόσια. 1.300 γρόσια πληρώνεται ὡς παπᾶς καὶ 1.700 ὡς διδάσκαλος. Ὑποχρεώνεται νὰ δίνει ἐπὶ δύο χρόνια ἀπὸ τὸ μισθὸν τοῦ ἐπίδομα (100 γρόσια) εἰς τὸν προκάτοχόν τοῦ παπᾶ Βασίλη. Ὁ παπᾶ Προδρόμος ὑπογράφει ὅτι δίνει 500 γρόσια τὸ χρόνο εἰς τὸν παπᾶ Βασίλη. Ἀκολουθοῦν 12 ὑπογραφὲς δημογερόντων.
9. σ. 340: Πρακτικὸν στὸ ὁποῖο ὀρίζονται τὰ εἰσοδήματα τῆς κοινότητος, προκειμένου νὰ ἐξασφαλιστεῖ ὁ μισθὸς τοῦ παπᾶ Προδρόμου (1 Μαρτίου 1864).
10. σσ. 339-338: Καταχωρίζεται τροποποιημένος καὶ ἀναλυτικότερος κανονισμὸς τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἐκκλησίας. Προστίθενται καὶ ἄλλες ὑποχρεώσεις τῶν πιστῶν, π.χ. δίσκος γιὰ τὰ Φῶτα καὶ τὸ Πάσχα, δῶρα τῶν μαθητῶν εἰς τὸν διδάσκαλον κατὰ τὰ Χριστούγεννα καὶ τὸ Πάσχα κλπ. Ὁ κανονισμὸς αὐτὸς καταργεῖται.
11. σ. 337: Πρακτικὸν στὸ ὁποῖο ὀρίζεται ὁ μισθὸς τοῦ παπᾶ Προδρόμου σὲ 100 μετζήτια (ἀτικ πιάζ μετζήτ), πρὸς 20 γρόσια τὸ μετζήτι (1 Μαρτίου 1880). Τὸ πρακτικὸν αὐτὸ ἀκυρώνεται.
12. σσ. 336-334: Πρακτικὸν κατάργησιν ὀρισμένων ἐθίμων τοῦ γάμου (20 Νοεμβρίου 1878).
- α) Κατὰ τὸν ἀρραβῶνα, οἱ προσκεκλημένοι ποῦ θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ σπίτι τῆς νύφης δὲ θὰ ὑπερβαίνουν τοὺς 20.
- β) Ὁ ὑποψήφιος γαμπρὸς δὲ θὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ σπίτι τῆς νύφης μὲ τὴ δικαιολογίαν νὰ τὴ δεῖ οὔτε καὶ οἱ συγγενεῖς τῆς νέας θὰ ἐπισκε-

φθοῦν τὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουν. Τὰ γλέντια καὶ τὰ φαγοπότια ποὺ γίνονται μ' αὐτὲς τὶς εὐκαιρίες καταργοῦνται.

γ) Ὅταν στολίζεται ὁ γαμπρὸς δὲ θὰ μοιράζονται γλυκὰ καὶ ξηροὶ καρποί. Στὸ συγκεντρωμένο κόσμο θὰ προσφέρεται μόνο καφέδες, ρακὶ ἢ κρασί.

δ) Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸ σπίτι τῆς νύφης.

ε) Δὲ θὰ γίνουν τραπεζώματα στοὺς συγγενεῖς τοῦ γαμπροῦ ἀπὸ τὴν οἰκογένεια τῆς νύφης ἢ ἀντίστροφα. Ἐπίσης δὲ θὰ παρατεθεῖ τραπέζι στὸν κουμπάρο.

στ) Ὅταν πηγαίνουν γιὰ νὰ πάρουν τὸν κουμπάρο ἢ τὴ νύφη στὴν ἐκκλησία, αὐτὸ θὰ γίνεται χωρὶς τὴ συνοδεία ὀργάνων.

ζ) Στὸ γαμπρό, ἀντὶ τοῦ καθιερωμένου μπόγου μὲ δῶρα, θὰ προσφερθεῖ ἓνα δῶρο ἀξίας 50-150 γροσίων· στὴ μάνα καὶ στὸν πατέρα τοῦ γαμπροῦ ἀντίστοιχα πετσέτα προσώπου καὶ μανδήλα. Στὰ ἀδέλφια καὶ τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς δὲ θὰ δοθεῖ κανένα δῶρο.

η) Ὅμοίως καταργοῦνται τὰ δῶρα πρὸς τὸν κουμπάρο καθὼς καὶ ἡ ὑποχρέωση τοῦ τελευταίου πρὸς τὴ νύφη. Ὁ κουμπάρος πληρώνει μόνο στὸν παπὰ 5 γρόσια, ὅταν διαβάζονται τὰ ροῦχα τῆς νύφης, καὶ λαμβάνει ὡς δῶρο μιὰ πετσέτα προσώπου ἀπὸ τὴ μεριά τῆς νέας.

θ) Τὸ σπίτι τοῦ γαμπροῦ θὰ προσφέρει στὴ μελλονύμφη μιὰ φορεσιά. Στὴν περίπτωση ποὺ ἀδυνατεῖ, ὁ γαμπρὸς χρεώνεται στὴ νύφη μὲ ὁμόλογο 600 γροσίων.

ι) Ἡ νύφη προικίζεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς τῆς ἀνάλογα μὲ τὴν οἰκονομικὴ τους κατάσταση. Ἀπαραιτήτως ὅμως πρέπει νὰ ἔχει πέντε ἀλλαξιές.

ια) Στὸ τραπέζι τοῦ γάμου παρευρίσκονται μόνο οἱ προσκεκλημένοι.

ιβ) Ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ γάμου ἢ τοῦ ἀρραβώνα δὲν πρέπει νὰ ἀφαιροῦνται κουτάλια, πιρουνία, πετσέτες κλπ., μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι εἶναι γούρι, γιατί πρόκειται γιὰ κλοπὴ καὶ ἀντίκειται στοὺς ἱεροὺς κανόνες τῆς ἐκκλησίας.

ιγ) Ὁ ἀρραβωνιασμένος νὰ μὴν πηγαινοέρχεται στὸ σπίτι τῆς μνηστῆς του οὔτε νὰ διανυκτερεύει ἐκεῖ, γιατί ἀπ' αὐτὸ προέρχονται πολλὰ ἄτοπα.

ιδ) Στὴ μητέρα τῆς μελλονύμφης δὲ δίνεται δῶρο ἀλλὰ στὴ νουνά της.

ιε) Καταργεῖται τὸ παλιὸ ἔθιμο, κατὰ τὸ ὁποῖο ὁ *ἀϊλακτζῆς* (=ἄμισθος κήρυκας) φώναζε δυνατὰ τὰ δῶρα ποὺ προσφέρονταν στὴ νύφη. Ὅσοι δίνουν δῶρα στὴ νύφη θὰ τὰ δίνουν τῆς ἴδιας καὶ θὰ πίνουν ἀπὸ τὸ χέρι τῆς ἓνα ποτήρι κρασί.

Ἡ παράβαση τῶν παραπάνω ἄρθρων σημαίνει πρόστιμο 100 γροσίων. Ἀκολουθεῖ ἡ ὑπογραφή τοῦ παπᾶ Προδρόμου καὶ 10 προυχόντων.

13. σσ. 332-330: Καταγραφή ιερῶν σκευῶν τῆς ἐκκλησίας (17 Φεβρουαρίου 1893).

14. σσ. 327-325: Νέος κανονισμὸς ἐσόδων τῆς ἐκκλησίας (25 Νοεμβρίου 1893).

α) Γάμος ποὺ τελεῖται στὸ χωριό: 30 γρόσια. Δεύτερος ἢ τρίτος γάμος: 30 γρόσια.

β) Γάμος ποὺ τελεῖται στὸ χωριὸ τοῦ γαμπροῦ: 100 γρόσια.

γ) Βάπτισις: 3 γρόσια.

δ) Κηδεῖα ἐνήλικου: 10 γρόσια.

ε) Κηδεῖα παιδιοῦ: 5 γρόσια.

Καταργεῖται τὸ γλέντι μετὰ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου. Ἐν αὐτῷ αὐτοῦ εἰσάγονται τὰ ἐξῆς δοσίματα πρὸς τὴν Ἐκκλησία:

α) Ἀπὸ τὰ πρώτης τάξης σπίτια: 150 γρόσια

β) » » δεύτερης » » : 100 »

γ) » » τρίτης » » : 50 »

δ) » » τέταρτης » » : 25 »

Καταργεῖται τὸ γλέντι μετὰ τὸν ἀρραβώνα. Ἐν αὐτῷ κανονίζονται τὰ ἐξῆς δοσίματα πρὸς τὴν Ἐκκλησία:

α) Ἀπὸ τὰ πρώτης τάξης σπίτια: 150 γρόσια

β) » » δεύτερης » » : 100 »

γ) » » τρίτης » » : 50 »

δ) » » τέταρτης » » : 25 »

Ἐν τῶν καθιερωμένων τραπεζωμάτων θὰ προσφέρεται ρακί, κρασί, καφές ἢ γλυκό. Τὰ χρήματα ποὺ θὰ εἰσπράττονται σύμφωνα μετὰ τὰ παραπάνω ἄρθρα θὰ διατίθενται γιὰ τὴ μόρφωση καὶ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν, γιὰ τὸ σχολεῖο καὶ τὴν Ἐκκλησία. Ἀκολουθοῦν οἱ ὑπογραφές τῶν προυχόντων.

15. σσ. 322-321: Νέος κανονισμὸς ἐσόδων τῆς Ἐκκλησίας, στὸν ὁποῖο ἀλλάζουν τὰ ποσὰ (1 Σεπτεμβρίου 1893). Στὸ περιθώριον τῆς σ. 322 ὑπάρχει ἡ ἐξῆς σημείωσις: «Προσθέτουμε καὶ τὸ ἐξῆς: Ὁ παπᾶς, προκειμένου νὰ τελέσει ὁποιαδήποτε ἱεροπραξία ἢ νὰ ἐπικυρώσει ἕνα ἔγγραφο, πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴ γνώμη τῆς Ἐφορείας». Ὑπογράφει ὁ παπὰ Νικόλαος σὲ ἐνδειξὴ ὅτι δέχεται.

Προέλευσις: Δωρεὰ Ἰσαὰκ Σινάνογλου (1952).

1897

0,25×0,17

20/19 ΣΚΟΠΗ

96 σ.

«Μεριδολόγιον» ὅπου καταχωρίζονται οἱ ζώντανοὶ καὶ οἱ πεθαμένοι 64 σπιτιῶν τῆς Σκοπῆς.

A: Κατάστιχο ἐμπορίου. Σελιδαρίθμηση μεταγενέστερη 1-94. Στὴν ἀρχὴ ἓνα φύλλο (α' -β'). Σελίδες λευκές: 65-90. Στὴ σ. α': «ΜΕΡΙΔΑ Ἐντηπώθη Ἐν Σκοπίῳ τῆς Καισαρείας. ὑπὸ Διδασκάλου Ἰσαὰκ Ἰ. Ἀβρααμίδου. Ἐν ἔτει Σωτειρείῳ 1897. Ἰανουαρίου. 20».

1. σσ. 1-64: Καταχωρίζονται οἱ ζώντανοὶ καὶ οἱ πεθαμένοι 64 οἰκογενειῶν (χανέδων) τῆς Σκοπῆς. Κάθε σελίδα εἶναι ἀφιερωμένη σ' ἓνα σπίτι. Στὸ πάνω μέρος τῆς σελίδας ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογένειας, π.χ. *Σεπετδζόγλου Ἀββραὰμ χανεσί* (σ. 35). Κάτω ἀπὸ τὸν τίτλο αὐτὸν ὑπάρχει στὰ ἑλληνικὰ ἡ φράση *ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς* καὶ ἀκολουθοῦν σὲ γενικὴ πτώση τὰ ὀνόματα τῶν ζώντων τῆς οἰκογένειας. Συχνὰ στὸ τέλος ὑπάρχουν προσθήκες ὀνομάτων ποὺ γράφτηκαν μὲ μολύβι ἀπὸ ἄλλο χέρι, μεταγενέστερα. Ἀκολουθεῖ ἡ ἀπογραφή τῶν πεθαμένων τῆς οἰκογένειας, οἱ ὁποῖοι καταχωρίζονται ἐπίσης σὲ γενικὴ πτώση κάτω ἀπὸ τὴ φράση *ὑπὲρ ἀναπαύσεως*.

Ἀπὸ ἀρκετὲς μερίδες ζωντανῶν ἔχουν διαγραφεῖ μὲ μολύβι ὀρισμένα ὀνόματα καὶ ἔχουν προστεθεῖ στὴ μερίδα τῶν πεθαμένων, ποὺ σημαίνει ὅτι ἔγινε ἔλεγχος τοῦ μεριδολογίου καὶ διαγράφηκαν ἐκεῖνοι ποὺ στὸ μεταξύ ἀπεβίωσαν καὶ πέρασαν στὴ μερίδα τῶν πεθαμένων. Δὲ σημειώνεται τὸ ἔτος τῆς ἀναθεώρησης τοῦ μεριδολογίου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώντων ἀνὰ οἰκογένεια κυμαίνεται ἀπὸ 5 ἕως 29 ἄτομα. Συνολικὰ καταχωρίσθηκαν 1.112 ὀνόματα ζώντων, ἂν ἐξαιρεθοῦν οἱ διαγραμμένοι.

2. σσ. 91-93: «Τερούνη τεφδερδέ μουκαῖτ ὀλάν χανέ Νόμερολαριδιδι». Κατάλογος τῶν οἰκογενειῶν ποὺ καταχωρίσθηκαν στὶς σσ. 1-64 τοῦ κώδικα.

Προέλευση: Δωρεὰ Ἰσαὰκ Σινάνογλου (1952).

1909-1924

0,27×0,20

21/11 ΣΤΕΦΑΝΑ

164 σ.

Ἔσοδα καὶ ἐξοδα τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου. Κατάλογος ἱερῶν σκευῶν καὶ εἰκόνων.

A. Κώδικας μὲ κατεστραμμένη στάχωση. Δίγλωσσος. Σελίδες λευκές: 1,

18-19, 76-164. Σφραγίδα: «ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ». Στο κέντρο: δικέφαλος αετός.

1. σσ. 2-17: Έσοδα και έξοδα τῆς ἐκκλησίας τῆς Θεοτόκου τῶν Στεφάνων ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1909 ὡς 6 Ἰουνίου 1911. Στὴν ἀριστερὴ σελίδα καταχωρίζονται τὰ ἔσοδα καὶ στὴ δεξιὰ τὰ ἔξοδα. Τὸ ἄθροισμα κάθε σελίδας μεταφέρεται στὶς ἐπόμενες. Προϋπῆρχε καὶ ἄλλο βιβλίο μὲ ἀριθμὸ 42, ὅπως ἀναφέρεται, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔγινε ἡ μεταφορὰ στὸ παρὸν ἐσόδων 3.019 γροσίων καὶ ἐξόδων 3.003.
2. σσ. 20-21: Ἴσολογισμὸς γραμμένος στὰ ἑλληνικὰ γιὰ τὸ διάστημα 1 Σεπτεμβρίου - 2 Μαΐου 1911. Έσοδα: 6.666,50 γρόσια. Έξοδα: 6.656,75. Ὑπόλοιπο: 9,75 γρόσια. Στὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα περιλαμβάνονται καὶ τὰ μεταφερθέντα ἀπὸ τὸ προηγούμενο ὑπ' ἀρ. 42 βιβλίο. Τὸν ἴσολογισμὸ ὑπογράφει ὁ «διαχειρισάμενος» Ἰωάννης Ε. Τζαμκερτένογλου. Τὸν ἐπικυρώνει ὁ Καισαρείας Ἀμβρόσιος.
3. σσ. 22-23: Ἴσολογισμὸς γραμμένος στὰ ἑλληνικὰ γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ἀπὸ 12 Μαΐου - 2 Ὀκτωβρίου 1911. Έσοδα: 5.017,50 γρόσια. Έξοδα: 4.375,75. Ὑπόλοιπο: 642 γρόσια. Ἐπικυρώνεται ἀπὸ τὸν Καισαρείας Ἀμβρόσιο.
4. σσ. 24-72: Λεπτομερὴς καταγραφή ἐσόδων καὶ ἐξόδων γιὰ τὸ διάστημα 2 Ὀκτωβρίου 1911 - 2 Αὐγούστου 1924. Περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἐξῆς ἴσολογισμοί: α) σσ. 43-44 μὲ ἡμερομηνία 23 Μαρτίου 1914. Έσοδα: 12.569. Έξοδα: 12.020. Ὑπόλοιπο: 549 γρόσια. Ὑπογραφή Τζαμκερτένογλου καὶ Οἰκονόμος Παπὰ Νικόλας. β) σσ. 57-58: Ἡμερομηνία 10 Ἀπριλίου 1919. Έσοδα: 19.909. Έξοδα: 20.807. Ἐλλειμμα: 898 γρόσια. γ) σσ. 61-62: Ἡμερομηνία 28 Φεβρουαρίου 1920. Έσοδα: 26.365. Έξοδα: 26.410,75. Ἐλλειμμα: 45 γρόσια καὶ 30 παράδες. δ) σσ. 67-68: Ἀθροίζονται τὰ ἔσοδα ἕως τὸν Ὀκτώβριο 1921 (34.110 γρόσια) καὶ τὰ ἔξοδα ἕως τὸν Ἰούλιο (31.329 γρόσια). Τὸ ὑπόλοιπο (2.781 γρόσια) μεταφέρεται στὴ στήλη τῶν ἐσόδων τῆς σ. 69. ε) σσ. 71-72: Ἡμερομηνία Αὐγουστος 1924. Έσοδα: 12.042 γρόσια. Έξοδα: 12.330. Ἐλλειμμα: 288 γρόσια. Ἀπὸ τῆς μερίδας τῶν ἐσόδων διαφαίνεται ὅτι ἡ κοινότητα τῶν Στεφάνων εἶχε ξενιτεμένους στὴ Σαμψούντα, οἱ ὁποῖοι εἶχαν δημιουργήσει ἐκεῖ ἀδελφότητα καὶ ἔστελναν μεγάλα ποσὰ στὸ διαχειριστὴ ἐπίτροπο.
5. σσ. 72-75: Κατάλογος τῶν ἱερῶν σκευῶν, ἀμφίων καὶ εἰκόνων τῆς ἐκκλησίας, ποὺ παραδόθηκαν στὸν πρόεδρο τῆς ἐπιτροπῆς Ἀνταλλαγῆς ἐπίσκοπο Γερβάσιο στὶς 6 Ἰουλίου 1924. Μεταφέρθηκαν στὸ μοναστήρι τοῦ Τιμίου Προδρόμου (Ζιντζίντερε) γιὰ νὰ σταλοῦν στὴν Ἑλλάδα μαζὶ μὲ τὶς εἰκόνες τοῦ μοναστηριοῦ.

B: Στὸν κώδικα ὑπάρχουν δύο λυτὰ ἔγγραφα γραμμένα στὰ ὀθωμανικά.

Ἐπιφανίου τὸν κάλφα Ἰω. Τσαμκερτένογλου.

1. Ἐπαινος γιὰ τὴν ἐργασία του στὴν τροποποίηση τοῦ Λυκείου Καισαρείας σὲ αἴθουσα τῆς Μ. Ἐθνοσυνέλευσης, ἡ ὁποία, ἐξαιτίας τοῦ πολέμου, εἶχε μεταφερθεῖ στὴν Καισάρεια. 12 Ὀκτωβρίου 1337 (1919). Ὑπογραφή: βουλευτῆς Ἰκονίου, ἐντεταλμένος ἐπὶ τῶν κατασκευῶν.

2. Αἴτηση τοῦ Ἰω. Τσαμκερτένογλου πρὸς τὴ Νομαρχία Καισαρείας. Παρακαλεῖ νὰ τοῦ δοθεῖ ἄδεια ἄσκησης τοῦ ἐπαγγέλματός του.

Προέλευση: Δωρεὰ Ἐλευθερίας Εὐδοκιμίδου (1955).

22/42 ΤΑΒΛΟΣΟΥΝ

1807-1922

0,31×0,21

268 σ.

Καταχωρίσεις βαπτίσεων, γάμων, θανάτων, διαθηκῶν. Ἐγκύκλιοι τοῦ μητροπολίτη Καισαρείας Παϊσίου, «Μετάφρασις τοῦ ὑψηλοῦ βερατίου τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ χρονολογίαν 16 Μουχαρρέμ (1884) τῆ Α. Θ. Π. Ἰωακείμ τῷ Δ'». Πατριαρχικοὶ πίνακες ἀπὸ 36 μ.Χ. ἕως 1873 κλπ.

A: Κώδικας δερματόδετος. Στάχωση φθαρμένη. Σελιδαρίθμηση διπλή· ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά: 1-89 καὶ ἀντίστροφα: 1-180. (Ἡ σελίδα 89 ταυτίζεται μὲ τὴν 180· ἀριθμήθηκε δύο φορές). Ἐπειδὴ ἡ διπλὴ σελιδαρίθμηση δημιουργεῖ προβλήματα στὴν περιγραφή τῶν περιεχομένων, τὴν ἐνοποιήσαμε συνεχίζοντας ἀπὸ τὴ σ. 89 ὡς τὸ τέλος τοῦ κώδικα (σ. 268). Ἡ περιγραφή τῶν περιεχομένων μετὰ τὴ σ. 89 —πρόκειται γιὰ τὶς ἀντίστροφα γραμμένες σελίδες τοῦ κώδικα— γίνεται ἀπὸ τὸ τέλος (σ. 268-290) προχωρώντας ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά. Ἀπὸ τὸν κώδικα ἔχουν ἀφαιρεθεῖ, ἀνάμεσα στὶς σ. 56-57, 3 φύλλα, καὶ 2, τὰ ὁποῖα ἦταν καὶ γραμμένα, μετὰ τῶν σ. 64-65. Σελίδες λευκές: 20-64, 120, 126-180. Δίγλωσσος κώδικας. Ἑλληνικὰ στὶς σ. 1, 65, 67, 83-89, 91, 111, 184, 187, 191, 192. Στὴν ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς στάχωσης (ἀπὸ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ) δοκιμὲς κονδυλίου καὶ διάφορες σημειώσεις, μετὰ τῶν ὁποίων μία γραμμένη ἀπὸ τὸν Πλάτωνα διδάσκαλο σχετικὰ μὲ τὴν πρόσληψή του ὡς δασκάλου «ἐλληνικοῦ» (26 Ἀπριλίου 1826). Στὴν ἄλλη ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς στάχωσης «πού κουτούκ παπὰ Ἰακώβουσιν βέ παπὰ Χαραλάμπης μαριφετήγιλεν ὄλτου» (ὁ κώδικας αὐτὸς καταρτίστηκε μὲ τὶς φροντίδες τοῦ παπᾶ Ἰακώβου καὶ τοῦ παπᾶ Χαραλάμπη).

1. σ. 1: «1834, Ἰανουαρίου 1. Οὗτος ὁ Κώδηξ κατεσκευάσθη μὲν διὰ προτροπῆς τοῦ Ἁγίου Καισαρείας Παϊσίου, γραφῆς δὲ ἔτυχον οἱ τε βαπτίζοντες καὶ οἱ βαπτιζόμενοι διὰ χειρὸς ἐμοῦ τοῦ Πλάτωνος Διδασκάλου... ἔτι καὶ οἱ τεθνεῶτες πότε καὶ ποῦ καὶ πόσων ὄντες χρόνων... ἔτι

δὲ καὶ οἱ ἀρραβωνιασθέντες, πάντα δὲ ταῦτα διὰ προσταγῆς τοῦ Ἁγίου Καισαρείας Παΐσιου. Πλάτων Διδάσκαλος».

2. σ. 2: Καταγραφή γεγονότων πού ἀφοροῦν τῇ ζωῇ τοῦ ἱερέα Ἀβραὰμ Παπάζογλου (1807-1837).
3. σσ. 3-6: Καταχωρίσεις βαπτίσεων. Ἡ σ. 3 φέρει ἡμερομηνία 25 Μαΐου χωρὶς ἔτος· ἀπὸ τῆ συνέχεια, πού εἶναι τὸ ἔτος 1841, συμπεραίνουμε ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ 1840. Οἱ καταχωρίσεις συνεχίζονται ὡς τὸ 1844. Ἱερεῖς: ὁ παπὰ Ἰάκωβος καὶ ὁ παπὰ Χαράλαμπος. Οἱ βαπτίσεις κατ' ἔτος εἶναι: 1840: 15, 1841: 18, 1842: 14, 1843: 21, 1844: 19.
4. σσ. 7-19: Καταχωρίσεις θανάτων (15 Ἀπριλίου 1862 ὡς 17 Ἰανουαρίου 1906). Στῇ σ. 19 καταχωρίζονται ἐκ τῶν ὑστέρων δύο θάνατοι (1904 καὶ 1921).
5. σ. 65: «Κατάλογος τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς χειροτονίας». Δὲν σημειώνεται χρονολογία. Καθὼς ὁμως συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἱεράρχες Δημητριάδος Γρηγόριος (ἀρ. 18) καὶ Πλαταμῶνος Ἀμβρόσιος (ἀρ. 19), συνάγεται ὅτι ὁ κατάλογος καταρτίστηκε μετὰ τὴν προσάρτηση τῆς Θεσσαλίας στὴν Ἑλλάδα.
6. σ. 66: Καταχωρίζονται δύο πράξεις ἀρραβῶνος γραμμένες ἀντίστροφα.
7. σ. 67: Ἰδιόχειρη βεβαίωση τοῦ Ἁγίου Καισαρείας μὲ χρονολογία «Ἐν τῇ κατὰ Ζιντζίδερεν ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Τιμίου Προδρόμου τῇ 27 Σεπτεμβρίου 1874», ὅτι ὁ παπὰ Ἰγνάτιος ἐκ Μουταλάσκης συμφώνησε μὲ τοὺς προκρίτους «τῆς κωμοπόλεως Ταυρουσούνιου» νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς ἐφημέριός τους. Στὴν ἴδια σελίδα βιογραφικὲς σημειώσεις τοῦ Παπᾶ Σεραφεῖμ Γιαχτσόγλου.
8. σσ. 68-69: Χρονολογικὸς πίνακας τῶν Βυζαντινῶν (Ροῦμ) αὐτοκρατόρων. Ὁ κατάλογος ἀρχίζει μὲ τὸν Μεγάλον Κωνσταντῖνον καὶ κλείνει μὲ τὸν Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον, «πού ἀνῆλθε στὸ θρόνον τὸ 1449 καὶ βασιλεύσε ὡς τὸ 1453, χρονιὰ κατὰ τὴν ὁποία παρέδωσε (τεσλήμ ἐγιλετή) τὴν Κωνσταντινούπολην στὸν Μεχμέτ τὸν Πορθητῆ».
9. σσ. 70-74: Σύντομη ἱστορία τῶν ὀθωμανῶν σουλτάνων (1259-1876). Τὸ λῆμμα παρουσιάζεται ὡς ἐξῆς: π.χ., «Ὁσμάν. Ἔτος γεννήσεως τοῦ σουλτάνου Ὁσμάν Χάν Γαζῆ, γιοῦ τοῦ Ἐρτογρούλ Χάν Γαζῆ, γιοῦ τοῦ Σουλεϊμάν Σάχ 657 (1259). Ἐζησε 69 χρόνια. Ἔτος θανάτου 726 (1326). Ἔτος ἐνθρόνισης 699 (1300). Ἔτη βασιλείας 27. Ἀπεβίωσε στὴν Προύσα». Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο καταχωρίζονται καὶ οἱ ὑπόλοιποι 32 σουλτάνοι, μέχρι τὸν 33ο Μουράτ Χάν, τοῦ ὁποίου μόνο τὸ ὄνομα, ὅπως καὶ τοῦ πατέρα του, σημειώνονται. Ἀπὸ μεταγενέστερο χέρι σημειώνονται τὰ ὀνόματα τῶν μετέπειτα τριῶν σουλτάνων, τοῦ τελευταίου χαλίφη καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

10. σσ. 75-78: Χρονολογικός κατάλογος τῶν πατριαρχῶν ἀπὸ τὸ 36 μ.Χ. ὡς τὸ 1873. Ὁ κατάλογος ἀρχίζει μὲ τὸν Ἀπόστολο Ἀνδρέα καὶ κλείνει μὲ τὴ δεύτερη πατριαρχία τοῦ Ἰωακείμ Β'. Στὸ κάτω μέρος τῆς σ. 78: «ὅπως καταλαβαίνει κανεὶς ἀπὸ τὸν Πίνακα τῶν Πατριαρχῶν ποὺ παραθέτομε παραπάνω, ἀνῆλθον στὸν πατριαρχικὸν θρόνον ἀπὸ τὸν Ἀπόστολον Ἀνδρέαν (ὡς τὸ 1873) 244 Πατριάρχες. Μερικοὶ ἀπ' αὐτοὺς δύο, τρεῖς καὶ πέντε φορές. Οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως ἔκαλοῦντο πρὶν Ἐπίσκοποι. Τὸ πρῶτον, τὸ 320 στὸν Μητροφάνη Α' ἔδωσαν τὸν τίτλο Πατριάρχης καὶ ὁ τίτλος οἰκουμενικὸς ἀπεδόθη τὸ 321 στὸν Ἰωάννην Β' τὸν Νηστευτήν».
11. σσ. 79-82: Τακτικὸ (συνταγματικὸν καὶ νιζαμναμὲ στὸ κείμενο) γιὰ τοὺς βαθμοὺς, τὶς «φῆμες» καὶ τὴ σειρά τῶν μητροπολιτῶν ποὺ ἀνήκαν στὸ Πατριαρχεῖο τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τὸ τακτικὸ ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1868. Ὁ πρῶτος θρόνος (ἐλληνικὰ στὸ κείμενο) καὶ ἡ «φήμη» (οὐνβάν) ἔχει ὡς ἐξῆς: «ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀνατολῆς». Ἔπονται 11 ἄλλοι τίτλοι καὶ φῆμες μητροπολιτῶν. Ἐντὸς παρενθέσεως παραθέτονται οἱ τουρκικὲς ὀνομασίαι τῶν πόλεων, π.χ. ὁ Ἐφέσσου (Μάγνησα), ὁ Ἡρακλείας (Ἐρεγλί), ὁ Κιζίκου (Ἐρτέκ βέ καποῦ ταγή) κλπ. Οἱ 12 αὐτοὶ μητροπολίτες εἶναι ἔγκριτοι (μουτεπέρ). Ἀκολουθοῦν 73 μητροπολίτες μὲ πρῶτον τὸν Ἰωαννίνων καὶ 73ο τὸν Καρπάθου καὶ Κάσσου.
12. σ. 82: Ἱεραρχικὴ τάξη ἀρχιεπισκοπῶν, μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν. Ἀναγράφονται 85 θρόνοι μὲ πρῶτον τὸν Καισαρείας καὶ 85ο τὸν Καρπάθου καὶ Κάσσου. Δίπλα στὸ θρόνον μητροπόλεως σημειώνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπισκοπῶν τους· π.χ.: 2. Ἐφέσσου (Μάγνησα) ἔχει 2 ἐπισκόπους.
13. σσ. 83-89: «Μετάφρασις τοῦ Ὑψηλοῦ Βερατίου τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ χρονολογίαν 16 Μουχαρρέμ 1302 (28 Ὀκτωβρίου 1884) τῆ Α. Θ. Π. Ἰωακείμ τῷ Δ'»¹.
14. σσ. 268-247: Καταχώριση βαπτίσεων (1819-1841). Καταχωρίζονται συνολικά: 1819: 13, 1820: 20, 1821: 13, 1822: 28, 1823: 22, 1824: 17, 1825: 15, 1826: 20, 1827: 11, 1828: 16, 1829: 22, 1830: 27, 1831: 12, 1832: 15, 1833: 19, 1834: 16, 1835: 17, 1836: 20, 1837: 16, 1838: 18, 1839: 12, 1840: 5, 1841: 5. Οἱ βαπτίσεις τῶν ἐτῶν 1819-1831 τελοῦνται ἐπὶ ἐφημερίας τοῦ παπᾶ Ἰακώβου Πυρλόγλου. Οἱ βαπτίσεις τῶν ἐτῶν 1832-1833 ἀπὸ τὸν

1. Φ. Δ. Ἀποστολόπουλος, «Τρία ἔγγραφα τοῦ κώδικα Ταβλοσοῦν τῆς Καππαδοκίας: 1 αὐτοκρατορικὸ βεράτι καὶ 2 ἐπιστολὲς τοῦ Παϊσίου, μητροπολίτου Καισαρείας», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν* 1 (1977), σσ. 217-220 καὶ σσ. 224-228.

- παπὰ Ἰάκωβο καὶ τὸν παπὰ Χαρελὲν (=Χαράλαμπος)². Στὴ σ. 253 καταχωρίζονται βαπτίσεις πού ἔγιναν τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1834 καὶ διαγράφονται γιὰ νὰ καταχωρισθοῦν ξανὰ στὴ σ. 252. Στὸ πάνω μέρος τῆς σελίδας αὐτῆς σημειώνεται: «Ἀπὸ τὸ 1834, ὅποτε χειροτονήθηκε ὁ Ἅγιος Καισαρείας Παῖσιος, δηλώνονται τὰ παιδιὰ πού γεννιοῦνται καὶ βαπτίζονται». Οἱ καταχωρίσεις συνεχίζονται μέχρις 20 Αὐγούστου 1841.
15. σσ. 246-245: Ἐνθυμήσεις: «Ἄρχισε τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1834 γιὰ νὰ προσεύχονται ὅσοι τὰ διαβάζουν, γράφτηκαν ὀρισμένα παράδοξα πράγματα πού συνέβησαν στὸν κόσμον. 1834, Σεπτεμβρίου 2, ἡμέρα Δευτέρα. Τὴ νύχτα χιόνισε. Πολὺ πρόωρα. 1834: Σιτοδεία: τὸ μούτ τοῦ σταριοῦ ἔφτασε τὰ 250 γρόσια, τὸ μπατμάνι τοῦ ἀλευριοῦ τὰ 7. 1835, 1η Αὐγούστου: Ἐγινε μεγάλος σεισμός. Κράτησε 15 λεπτά. Γιὰ 5-10 μέρες συνεχίστηκαν οἱ δονήσεις. Οἱ κάτοικοι κατέφυγαν στοὺς κήπους καὶ τ' ἀμπέλια. Ἄν δὲ μᾶς σπλαχνιζόταν ὁ Θεός, θὰ καταστρεφόταν ἡ χώρα. Στις 15 Αὐγούστου, 2 ἡ ὥρα τὴ νύχτα, ἐπαναλήφθηκε ὁ σεισμός μὲ ἦχο καὶ βουή. Εὐτυχῶς δὲν διάρκεσε πολὺ. Στοὺς σεισμοὺς αὐτοὺς σκοτώθηκαν στὴν Καισάρεια καὶ στὰ γύρω χωριά συνολικὰ 398 ἄτομα καὶ 3.000 ἄτομα τραυματίστηκαν καὶ ἀρρώστησαν. Στὸ χωριό μας σκοτώθηκε ἓνα κορίτσι. Οἱ σεισμοὶ συνεχίστηκαν 3-4 μῆνες νύχτα-μέρα. Ἦταν μικρῆς διάρκειας. Χάρη στὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ δὲν γκρεμίστηκαν σπίτια καὶ δὲν συνέβη κάτι τὸ φοβερό. Εἶθε ὁ Θεός νὰ μᾶς φυλάξει ἀπὸ ἄλλη τέτοια συμφορὰ. Ὅλα αὐτὰ συνέβησαν γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Οἱ σεισμοὶ κράτησαν ὡς τὶς 6 Ἰανουαρίου. Τὸ 1835 εἶχαμε πολυκαρπία. Τόσο πολλὰ ἦταν τὰ βερίκοκα, τὰ μῆλα, τὰ ἀχλάδια, τὰ δαμάσκηνα, πού οἱ χωρικοὶ δὲν μπόρεσαν νὰ τὰ μαζέψουν. Τὸν Σεπτέμβριο πάνω στὰ δέντρα ὑπῆρχαν ἄγουρα καὶ ὄριμα βερίκοκα. Τὸ 1835 ἔπεσε πείνα πάλι. Ἡ τιμὴ τοῦ μούτ τοῦ σταριοῦ ἔφτασε τὰ 300 γρόσια καὶ πάλι δὲν τὸ βρίσκεις. Ὁ Θεός νὰ βοηθήσει τοὺς ἄπορους. Στις 22 Δεκεμβρίου 1835, ἡμέρα Κυριακὴ ὡς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας χιόνισε τόσο πολὺ, πού ἦταν ἀδύνατο νὰ ἐπικοινωνήσουν οἱ γείτονες. 1836, 29 Ἰανουαρίου, ἡμέρα Τετάρτη, τὴ νύχτα πάλι ἔγινε δυνατὸς σεισμός. Διάρκεσε 6-7 λεπτά: σείστηκαν τὰ σπίτια. Στὸ χωριό μας δὲν εἶχαμε θύματα. Στὰ ἄλλα χωριά σκοτώθηκαν 20 ἄτομα. Μετὰ 4 ἡμέρες, τὸ Σάββατο, ξαναἔγινε σεισμός συνοδευόμενος μὲ μεγάλη βουή. Στις 23 Φλεβάρη, ἡμέρα Πέμπτη, ἐνῶ ὅλοι ἡμαστέ στὴν ἐκκλησία, σείστηκε ἡ γῆ γιὰ μιὰ στιγμή: τὴν ἴδια μέρα ἄλλες τρεῖς φορές. Μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὴν προστασία τοῦ Θεοῦ δὲν προξενήθηκαν ζημιές. 1836, Μαΐου 2, ἡμέρα Σάββατο, κατὰ τὸ βράδυ χιόνισε πάρα πολὺ. Τέτοιο χιόνι δὲν εἶχε πέσει οὔτε

2. Βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ παπᾶ Χαριλὲν στὴ σ. 2 τοῦ κώδικα.

στην καρδιά του χειμώνα. Στις 19 Μαΐου, ημέρα Τετάρτη, έγινε σφοδρός σεισμός. Με τη χάρη του Θεού δεν είχαμε συμφορές. Ἄκόμα ἀπὸ καιρὸ σὲ καιρὸ σείεται ἡ γῆ». Παρακάτω: «Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἔναντι ἀναγραφομένων». Στὴ σ. 245 μνημονεύεται ὁ θάνατος τοῦ διδασκάλου Πλάτωνος ἀπὸ τὸν «ταπεινὸν» μαθητὴ του Λάζαρο. Στὴ συνέχεια βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ παπᾶ Σεραφεῖμ³.

16. σσ. 244-237: Καταχωρίσεις θανάτων (1836-1864). Ὁ πρῶτος στίχος τῆς σ. 244: «Ἄναγράφονται οἱ θανόντες τοῦ χωριοῦ μας Ταβλοσοῦν μετὰ τὴν 1η Ἰανουαρίου 1834». Στὴ σελίδα αὐτὴ καταγράφεται ὁ θάνατος τοῦ διδασκάλου Πλάτωνος: «1836, 11 Μαρτίου, πέθανε ὁ διδάσκαλος Πλάτων. Αὐτὸς ἔφτιαξε τὸν παρόντα κώδικα».
17. σσ. 236-181: Καταχωρίζονται βαπτίσεις ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1844 ὡς 6 Ἰουνίου 1921. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ προγενέστερες καταχωρίσεις. Ἀναλυτικά: 1835: 2, 1838: 1, 1841: 1, 1844: 8, 1845: 18, 1846: 12, 1847: 21, 1848: 15, 1849: 15, 1850: 14, 1851: 14, 1852: 14, 1853: 18, 1854: 22, 1855: 18, 1856: 14, 1857: 17, 1858: 24, 1859: 14, 1860: 9, 1861: 20, 1862: 18, 1863: 11, 1864: 13, 1865: 12, 1866: 18, 1867: 13, 1868: 24, 1869: 10, 1870: 14, 1871: 16, 1872: 13, 1874: 13, 1875: 14, 1876: 18, 1877: 14, 1878: 18, 1879: 13, 1880: 8, 1881: 13, 1882: 9, 1883: 12, 1884: 13, 1885: 12, 1886: 10, 1887: 1, 1888: 9, 1889: 6, 1890: 10, 1891: 12, 1892: 8, 1893: 7, 1894: 8, 1895: 7, 1896: 2, 1897: 6, 1898: 5, 1899: 9, 1900: 6, 1901: 4, 1902: 5, 1903: 7, 1904: 3, 1905: 7, 1906: 7, 1907: 5, 1908: 6, 1909: 7, 1910: 1, 1911: 1, 1913: 2, 1917: 1, 1921: 3.
18. σσ. 122-125: Διαθήκη ἀντίστροφα γραμμένη (ἀπὸ δεξιὰ πρὸς τὰ ἀριστερά) συντάσσεται ἀπὸ τὸ δάσκαλο Ἰορδάνη Δημητριάδη, ἀπὸ τὴ Σπάρτα, καὶ τοὺς ἄλλους δασκάλους τοῦ σχολείου τοῦ Ταβλοσοῦν (28 Μαΐου 1922). Ἡ Ἑλένκω Παυλόσογλου κληροδοτεῖ τὸ σπίτι τῆς στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.
19. σ. 121: Ἀντίστροφα πάντα γραμμένα συνεχίζουν τὰ ὀνόματα τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως (1881-1895)⁴. Στὴ συνέχεια καταχωρίζονται τρεῖς βαπτίσεις (1904-1905), ποὺ διαγράφονται.
20. σσ. 119-117: Ἐγκύκλιος τοῦ Καισαρείας Παΐσιου⁵, ποὺ ἐκδόθηκε ὅταν

3. Βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ παπᾶ Σεραφεῖμ στὴ σ. 67 τοῦ κώδικα.

4. Ὁ κατάλογος αὐτὸς εἶναι ἡ συνέχεια ἐκείνου τῆς σ. 78 τοῦ κώδικα.

5. Φ. Δ. Ἀποστολόπουλος, *δ.π.*, σσ. 222-223 καὶ σσ. 234-239. Στοιχεῖα γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του βλ. Ἰω. Η. Κάλφογλους, *Ζιντζίδερε καργεσινδὲ πουλουνάν Ἰωάννης Πρόδρομος Μοναστηρὴ... Γιάχοδ Μονὴ Φλαβιανῶν...*, Δέρισααδετδε 1898 (δακτυλόγραφη μετάφραση στὸ Κ.Μ.Σ.), σσ. 121-139, 153-165, 169-181, 189-194, 214-221, 248-254. Γιὰ τοὺς ἀγῶνες τοῦ Παΐσιου κατὰ τῶν μισσιοναρίων βλ. Κυριακὴ Μαμώνη, «Ἀγῶνες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ

ἐπρόκειτο νὰ μεταβεῖ ὡς συνοδικὸς στὴν Κωνσταντινούπολη τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1847. Στὴν ἀρχὴ μιᾶ με λεπτομέρειες γιὰ τὸ πότε ἦλθε στὴν Καισάρεια, γιὰ τὰ χρόνια ποὺ μαθήτευσε κοντὰ στὸν Γερμανό, πότε χειροτονήθηκε ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸ Ζιντζίδερε καὶ πότε μητροπολίτης Καισαρείας. Στὸ τέλος γνωστοποιεῖ ποιὸς ὀρίζει ἀναπληρωτὲς του στὴ διοίκηση τῆς ἐπαρχίας του κλπ.

21. σσ. 116-113: Ἐγκύκλιος τοῦ Παΐσιου Καισαρείας⁶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἐξάρχους καὶ ἐπιτρόπους τῶν ἐκκλησιῶν τῆς ἐπαρχίας του σχετικὰ μὲ τὴν τέλεση ἀρραβῶνων, βαπτίσεων καὶ τὴν καταχώριση θανάτων (27 Ἰανουαρίου 1839). Παραγγέλλει στοὺς ἱερεῖς νὰ ἔχουν πάντοτε μαζί τους πρόχειρο τετράδιο γιὰ νὰ καταγράφουν ἀμέσως τοὺς ἀρραβῶνες, τὶς βαπτίσεις καὶ τοὺς θανάτους. Στοὺς ἐπιτρόπους παραγγέλλει νὰ προμηθευθοῦν τρία κατάστιχα τῶν 100 φύλλων, ἓνα γιὰ τοὺς ἀρραβῶνες, ἓνα γιὰ τὶς βαπτίσεις καὶ ἓνα γιὰ τοὺς θανάτους, στὰ ὁποῖα νὰ καταγράφουν αὐθημερὸν οἱ ἱερεῖς τοὺς ἀρραβῶνες, τὶς βαπτίσεις καὶ τοὺς θανάτους ἀπὸ τὰ πρόχειρα τετράδιά τους. Ὡς πρὸς τὴν ὀνομασία τῶν βαπτιζομένων, παραγγέλλει αὐστηρὰ νὰ ἀποφεύγονται ὀνόματα ξενικά, τουρκομανικά, περσικά κλπ. καὶ νὰ προτιμῶνται ὀνόματα ἀγίων καὶ μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας. Σχετικὰ μὲ τοὺς ἀρραβῶνες ἐφιστᾶ τὴν προσοχὴ τῶν ἱερέων σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἡλικία καὶ τὸ βαθμὸ συγγένειας (ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας ἢ πνευματικῆς).
22. σσ. 113-112: Κάτω ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιο ποὺ ἀναφέρθηκε ὑπῆρχε μικρὴ ὀβάλ φωτογραφία τοῦ Καισαρείας Παΐσιου. Ἀριστερὰ ἀναφέρεται ὅτι ὁ εἰκονιζόμενος Παῖσιος εἶναι 98 ἐτῶν. Ἡ φωτογραφία σήμερα δὲν ὑπάρχει. Στὸ κάτω μέρος τῆς σ. 113 σύντομη βιογραφία τοῦ Παΐσιου: «...γεννήθηκε τὸ 1778 στὸ χωριὸ Φάρασα (*Βαραχίσιος*) τῆς Καισαρείας» ἀπὸ γονέα ἱερωμένο. 17 ἐτῶν ἦλθε στὴν Καισάρεια καὶ μαθήτευσε στὸν ἱερομόναχο διδάσκαλο Γερμανό⁷. Τὰ ἔτη 1804-1832 ἦταν ἡγούμενος τῆς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου στὸ χωριὸ Ζιντζίδερε. Τὸ 1832 χειροτονήθηκε μητροπολίτης στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅταν τὸ 1831 τὸ Πατριαρχεῖο ἔπαυσε τὸν Γεράσιμο. Ἀπεδήμησε εἰς Κύριον στίς 30

τῶν Μισσιοναρίων (Ἐκκλησιαστικὴ Πνευματικὴ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ (1836-38)), *Μνημοσύνη* 8 (1980-81), σ. 192. Γιὰ τὴν ἐκδοτικὴ δραστηριότητα τοῦ Παΐσιου βλ. Εὐαγγελία Μπαλτᾶ, «Τὸ καραμανλίδικο ἔντυπο», *Τὰ Ἱστορικά* 9 (1989), σ. 222 καὶ σημ. 32.

6. Φ. Δ. Ἀποστολόπουλος, *ὁ.π.*, σσ. 220-221 καὶ σσ. 229-234.

7. Ὁ Παῖσιος τὸν ἀποκαλεῖ στὴν ἀποχαιρετιστήρια ἐγκύκλιό του «φῶς τῆς Ἀνατολῆς». Φ. Δ. Ἀποστολόπουλος, *ὁ.π.*, σ. 222 σημ. 17. Στοιχεῖα γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του βλ. Ἰω. Η. Κάλφογλους, *ὁ.π.*, σσ. 100-117 καὶ 147-153. Ὁ Γερμανὸς εἶναι συγγραφέας τοῦ καραμανλίδικο βιβλίου *Σοφὸς Σολωμωνὸν Παροιμίαιαρή*. Βλ. *E. Dalleggio-S. Salaville*, n° 28. Ἐπίσης Μ. Ι. Γεδεών, *Πατριαρχικὲς ἐφημερίδες (1500-1913)*, Ἀθήνα 1938, σ. 353.

Ἰανουαρίου 1871, ἑορτὴ τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν. Στὴ συνέχεια, μετὰ τὴ σύντομη βιογραφία τοῦ Καισαρείας Παΐσιου, σημειώνεται: «Πολὺ σύντομη βιογραφία τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτη Καισαρείας Κυρίου Εὐσταθίου». Ἀντὶ ὅμως τῆς βιογραφίας του, σημειώνονται τὰ βιογραφικὰ στοιχεῖα τοῦ παπᾶ Σταύρου, ποὺ τὸν χειροτόνησε ἱερέα τὸ 1877 ὁ Καισαρείας Μεθόδιος.

23. σ. 111: Περίληψη τῶν παραγγελιῶν τοῦ Ἁγίου Καισαρείας Παΐσιου σχετικὰ μὲ τὴν τελετὴ τῶν ἀρραβῶνων ἀπὸ τὴν ἐγκύκλιο ποὺ καταχωρίζεται στὶς σσ. 117-113. Στὸ κάτω μέρος τῆς σελίδας σύντομη βιογραφία τοῦ παπᾶ Σταύρου στὰ ἑλληνικὰ (27 Αὐγούστου 1881).

24. σσ. 110-89: Καταχωρίσεις ἀρραβῶνων (1 Ἰανουαρίου 1834 - 9 Ὀκτωβρίου 1882).

Β: Δύο λυτὰ ἔγγραφα φαίνεται νὰ ἔχουν ἀποσπαστεῖ ἀπὸ ἄλλον κώδικα. Τὸ πρῶτο φύλλο λευκό· στὸ δεύτερο καταγράφονται ἀποφθέγματα, ποὺ ὑπῆρχαν στὶς σελίδες τοῦ κώδικα, γιὰτὶ δίπλα ἀπὸ τὰ ἀποφθέγματα σημειώνονται καὶ ἀριθμοὶ σελίδων.

Προέλευση: Δωρεὰ (1964).

Βιβλιογραφία: Φ. Δ. Ἀποστολόπουλος, «Τρία ἔγγραφα τοῦ κώδικα Ταβλοσοῦν τῆς Καπαδοκίας: 1 αὐτοκρατορικὸ βεράτι καὶ 2 ἐπιστολὲς τοῦ Παΐσιου, μητροπολίτου Καισαρείας», *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικῶν Σπουδῶν* 1 (1977), σσ. 217-239.